

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

Número 82

I Legislatura

Any 1987

Presidència
del Molt Il·lustre Sr. Antoni Cirerol i Thomàs

Sessió celebrada dia 11 de Febrer del 1987,
a les 17 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.—Preguntes:

- 1.—R.G.E. núm. 1960/86, presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra Busquets, adreçada al Conseller de Comerç i Indústria, amb la formulació següent:
«En què consisteix la col·laboració de la Conselleria de Comerç i Indústria a l'hora de realitzar un curs d'installadors electricistes previ a l'examen per obtenir el carnet d'installador electricista?»

II.—Interpellacions:

- 1.—R.G.E. núm. 1615/86, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa als incompliments del Govern en matèria d'Àrees Naturals d'Especial Interès.

III.—Projectes de Llei:

- 1.—Lectura del Text Harmonitzat de la Llei d'Acció Social de la C.A. (R.G.E. núm. 481/86)
2.—R.G.E. núm. 78/87, Esmena a la Totalitat del Projecte de Llei de la Funció Pública (R.G.E. núm. 1896/86), presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM).

IV.—Proposicions No de Llei:

- 1.—R.G.E. núm. 1880/86, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'informe dels Serveis Jurídics del Govern sobre el Pla d'Ordenació Sanitària.

I.—1)

EL SR. PRESIDENT:

Srs. Diputats vagin prenint lloc als seus escons.

Molt bones tardes. Comença la Sessió, que és la primera del darrer període d'aquesta Legislatura.

El primer punt de l'Ordre del Dia és el relatiu a Preguntes, tractarem, en primer lloc, la 1960, que formula el Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets, qui té la paraula.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. És una pregunta dirigida al Conseller d'Indústria, i és relativa a aquest curset que es fa en aquests moments, ens sembla que fins i tot acaba aquesta setmana, i és un curset d'instal·ladors electricistes que es fa per obtenir amb un examen el carnet d'instal·lador electricista. Pareix que ho ha organitzat la Patronal d'Electricistes i que la Conselleria de Comerç i Indústria hi col·labora. Hem sabut que la gent que s'ha matriculat al curset i que el fa, ha pagat de matrícula 20.000 Pts. per cap, per un curs que ha durat poc, relativament poc. Aleshores, el que volem saber és si la col·laboració de la Conselleria consisteix a subvencionar directament els que han pagat les 20.000 Pts., part d'aquesta matrícula o no, i, a més, ens interessaria saber quan pensa la Conselleria fer efectiva la col·laboració, perquè pensem que hauria de ser sempre abans dels exàmens, no després.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula. El Sr. Gaspar Oliver.

EL SR. OLIVER MUT:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Com vostè deu saber, Sr. Serra, el Decret 2413, de 20 de setembre del 73, estableix que per tenir el carnet d'instal·lador electricista autoritzat es requereix, com a primer requisit esser titular de Formació Professional o equivalent, com a mínim, i haver superat també unes proves, uns exàmens. Això ho venia realitzant la Conselleria d'Indústria, més concretament la Direcció d'Indústria, però, d'una lectura de les estadístiques d'aquests darrers exàmens, veim que únicament ha aprovat un 38 %, i atenent que a la Conselleria d'Indústria miram molt per tots els temes de la seguretat industrial i perquè ens interessa també que aquests professionals tinguin un nivell professional elevat, un nivell professional bo, vàrem entrar en contacte amb l'Associació d'Electricistes i els vàrem anunciar la possibilitat que nosaltres creïem que era oportú que es realitzassin aquests cursos. Aquest que vostè ha dit és la primera vegada que es realitza aquest curs, i l'ajuda, i contestant al fons de la seva pregunta, l'ajuda es concreta en una subvenció de 200.000 Pts. i també en un seguiment d'aquest curs, a la vegada que, també, la Direcció, els Tècnics d'Indústria varen participar a la redacció del programa d'aquest curs, per tal que anàs amb concordança amb els exàmens, a la vegada que també els tècnics han impartit alguna classe com podria ser, per exemple, la que fa referència als butlletins industrials.

Vull deixar molt clar que aquests cursos no són obligatoris, sinó que el que ens ha inspirat a la Conselleria és precisament aquest nivell de formació elevat, que és el que pretenim, i sí, s'ha de dir que, efectivament, el vull rectificar, no donam la subvenció, una vegada fets els exàmens, sinó que la subvenció ja està acordada, ara, la subvenció no està abonada, encara.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vol contestar?

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, vull contestar. I tornam a ser en el mateix. Les 200.000 Pts., a qui, a la Patronal o als que han pagat 20.000 Pts., de matrícula?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, vol contestar?

EL SR. OLIVER MUT:

La subvenció va a la Patronal, perquè la matrícula sigui de 20.000 Pts., que si no seria de molt més, incloent aquí dins que, endemés, aquests matriculats no paguen tampoc el material tècnic. S'ha de dir que a les altres Comunitats val, almanco, el doble. El que sí és cert és que els que s'han matriculat han pagat les 20.000 Pts., però després tendran aquesta subvenció, se'ls tornaran els doblers. És a dir, no hauria de ser així, sinó que hauria d'anar, directament, la subvenció a l'Associació, d'acord amb el pressupost i que el que es matriculàs ja pagàs el que realment ha de pagar. Aquesta vegada, per les presses, no ha estat així, han pagat les 20.000 Pts., i del que sobri per pagar tot el material tècnic, tot el material didàctic, per dir-ho d'aquesta manera, el que sobri, es tornarà a aquests matriculats, a aquests aspirants.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Moltes gràcies, Sr. Diputat.

II.—1)

El punt següent és el relatiu a Interpellacions. Tractarem, en primer lloc, la que formula el Grup Parlamentari Socialista, i en el seu nom el seu Portaveu, Sr. Francesc Triay i Llopis, que interpella el Govern sobre incompliment de les seves obligacions en relació a les Àrees Naturals d'Especial Interès, declarades per Llei del Parlament.

Tè la paraula, pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Joan Francesc Triay i Llopis.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Si qualche llei ha estat reiterada insistentment, invocada en aquest Parlament, crec que és la Llei 1/84, de Declaració d'Àrees Naturals d'Especial Interès. Unes lleis necessàries, perquè fins ara no han trobat, en el Govern, la voluntat de catalogar definitivament el patrimoni natural i fer-les innecessàries una vegada que ja disposa, des de fa temps, dels estudis necessaris per poder-ho fer. Quatre han estat les lleis aprovades, una proposada pel Consell de Menorca, sobre Cala'n Turqueta i Macarella, rebutjada; la de Cala Mondragó, que jo crec que en aquestes matèries és la més gran derrota que ha tingut aquest Parlament; la de l'Albufereta, la de Cala Agulla, la de Ses Salines d'Eivissa i Formentera, em referesc a la de protecció de Ses Salines d'Eivissa i Formentera, la de Sa Canova d'Artà, que no sabem exactament a quina galàxia parlamentària es troba, i que seria interessant recuperar-la, i demà mateix, encara, en tenim una altra, proposada pel Consell Insular de Menorca, sobre l'Albufera de Fornells. En total, per deu vegades ja, aquest Parlament, ha sentit la mateixa cançó, i jo estic segur que els Srs. Diputats ja se la saben. Tots saben

que les lleis de Declaració d'Àrees Natural d'Espècial Interès exigeixen un desenvolupament mitjançant un Pla Especial de Protecció i que aquests Plans Especials de Protecció els ha de fer els Govern, que els ha d'iniciar dins dels 3 mesos següents a l'entrada en vigor de la Llei.

Però el Govern es resisteix al compliment d'aquestes Lleis, és contrari realment a les declaracions d'Àrees naturals d'espècial interès, crec que considera que són una feixuga càrrega que, com més prest la pugui deixar a la vorera del camí, més lleuger anirà. I crec que juga, juga amb els terminis fixats, juga amb les aprovacions inicials, juga amb les informacions públiques, com si no fos una estricta obligació seva donar diligent compliment a la Llei i a la voluntat del Parlament que hi és expressada.

Crec que és innecessari insistir, però ho faré breument, que aquests Plan Especials, a part d'una obligació establerta a la Llei, són molt importants, són necessaris per definir les condicions definitives d'ús i d'edificació, per preveure camins, aparcaments, infraestructures, per establir els costos i preveure les inversions a fer, tant en el que és restauració ecològica i paisatgística, com en el que són infraestructures necessàries per assegurar l'ús i gaudi públic d'aquests espais.

Quasi no es pot creure, però realment ja prest farà tres anys que aquest Parlament va declarar la primera, el primer d'aquests espais, el d'Es Trenc, com a Àrea Natural. Quasi tres anys en els quals no hem trobat mes que dilacions, un Pla Especial molt tardà i molt insatisfactori, que va ser rebutjat a través de Proposició d'aquest Parlament, i quan el novembre, aquesta Interpellació, presentada el més d'octubre ja havia d'anar a un Ple, el Govern, amb una gran habilitat, amb un gran mestratge en aquest tipus d'actuacions, quina jugada, realment va avançar-se i va tornar guanyar temps amb unes directrius, amb un programa que aquests dies estudiem a la Comissió pertinent. Unes directrius, un programa de criteris, total, estam pròxims, com deia, als tres anys, i aquí sí que es pot dir que qui dies passa, anys empeny, i anam cap al final de la Legislatura, sense veure definitivament ordenada la protecció de l'espai primigeni de tota aquesta sèrie, com és el d'Es Trenc.

Ses Salines d'Eivissa i Formentera, la Proposició aprovada, la Proposició de la dreta, la Proposició del Grup Popular i del Grup Regionalista, aquella feta, no per protegir, sinó per edificar, aquella més preocupada per respectar determinats interessos econòmics que els valors que realment mereixen ser protegits, realment no sabem quan, què s'ha fet del seu Pla Especial. També va ser el mes de novembre quan ja era en condicions d'anar a l'Ordre del Dia aquesta Proposició, aquesta Interpellació que ara tramitam, quan el Govern es va avançar, i per açò nosaltres, immediatament, respectuosos vam demanar que deixéssim aparcada aquesta Interpellació, per conèixer amb profunditat i amb rigor el projecte del Govern, va anunciar que havia estat aprovat inicialment dia 4 de novembre el Pla Especial de Ses Salines d'Eivissa i Formentera. Vam quedar desconcertats, desbarborats, perquè, davant aquesta rapidesa de reflexes del Govern per avançar-se a les iniciatives i mostrant aquesta ràpida reacció davant els estímuls parlamentaris, efectivament, el seriós, el sensat era estudiar els documents i esperar. Però, clar, hem esperat el mes de desembre, hem esperat el mes de gener, hem esperat el mes de febrer, i resulta que aquell document,

aprovat inicialment el mes de novembre, pel Govern, mai no hem tingut notícia certa que hagi estat exposat a informació pública, ni de quina ha estat la seva sort. Els puc assegurar que dia a dia demanava als meus col·laboradors que no era possible, que mirassin bé els Butlletins Oficials, que potser se'ns havia passat, i s'havia acabat ja el termini d'informació pública, però, repassat i repassat, realment, d'aquesta aprovació del mes de novembre mai no se n'ha sabut res més.

Sobre Sa Punta de N'Amer, aprovada per aquest Parlament el juliol del 85, que el maig de l'any passat es va treure, ja amb retard i prou retard, un Pla Especial que no era acceptable i que va tenir importants alegacions, tant per part d'entitats privades polítiques, com del Consell Insular de Mallorca i que, per tant, van considerar que ja no era necessari dur aquí, al Parlament, la necessitat de rebutjar aquest Pla Especial perquè la contundència de les alegacions i les manifestacions dels representants del Govern ja es comprometien a una modificació, el mes de novembre també s'anuncia que ha estat aprovat inicialment i que hi ha una immediata exposició pública d'aquest, coincidint casualment, com és lògic, amb la tramitació d'aquesta Interpellació. Bé, espera que esperaràs, el Pla General, el Pla Especial no surt en aquests tres mesos i, clar, davant ja la desesperació de qui espera una informació important i no arriba, i no arriba, i creu que pugui haver estat un error, la seva manifestació, reincidim a la Junta de Portaveus que aquesta Interpellació, que ha estat aparcada durant aquests tres mesos, que s'incorpori a l'Ordre del Dia d'aquest Ple. I, automàticament, oh! meravelles del sistema parlamentari, ahir mateix surt un anunci a la premsa, un anunci que anuncia que pròximament es publicarà al Butlletí Oficial de la Comunitat la documentació de l'aprovació inicial del Pla Especial de Sa Punta de N'Amer, que ha estat aprovat dia 4 de novembre.

Quina agilitat, Sr. Conseller. Quina eficàcia administrativa. Quin ritme. Amb poc més de tres mesos han estat capaços de passar de l'acord del Consell de Govern a l'anunci d'un anunci. Realment, és cert que necessiten, en aquests temes i en altres, una renovació completa del sistema administratiu. Dia 4 de novembre, davant una Interpellació, anuncien l'aprovació inicial d'un document i dia, ahir, dia 10 de febrer, davant la imminència de la mateixa Interpellació, que esperava aquesta documentació, anuncien a la premsa, que és el nou sistema de comunicació, es veu, entre l'oposició i el Govern, mitjançant la publicitat institucional, ens trobam que, efectivament, pròximament es podrà consultar aquest Pla Especial, dic pròximament, perquè, això sí, a la Conselleria hi ha instruccions clares i enèrgiques que, en absolut, es deixa, en el dia d'ahir i en el dia d'avui, consultar aquesta documentació, no sigui que la coneixin els parlamentaris que han d'intervenir en aquest debat.

Sobre S'Albufera d'Es Grao, la informació, els fets, són menys rocambolescos, realment fa ja vuit mesos llargs que està aprovada la Llei, simplement no hi ha cap notícia, no tenim cap coneixement que hi hagi hagut cap actuació ni que s'hagi iniciat el Pla Especial que la Llei obliga.

En conclusió, crec, Srs. Diputats, senyors del Govern, Sr. Conseller, que amb açò de les Àrees Naturals i dels Plans Especials de les Àrees Naturals, ja se'n poden fer gloses. No veim cap interès per part del Govern a complir el que la Llei li obliga, cap voluntat, una

absoluta indiferència, una total desídia, un mer seguiment, un superficial cobrir l'expedient quan, a través del Parlament, hi ha reclamacions o hi ha Interpелlacions sobre aquest tema. Crec que és molt clar el seu desinterès en aquesta qüestió, i que, realment, és deplorable la seva separació absoluta del que és una política de protecció de la naturalesa, especialment quan aquesta política procedeix, emana, directament, del Parlament de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

En nom del Govern, té la paraula el Conseller d'Ordenació del Territori, Sr. Jeroni Saiz i Gomila,

Disposa, Sr. Conseller, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Moltes gràcies, Sr. President.

Sres. i Srs. Diputats. Jo voldria començar per les darreres paraules del representant, del Portaveu del Grup Socialista, qui, una vegada més, ha acusat el Govern d'un desig, més o manco amagat, de no acatar la voluntat del Parlament. Jo crec que aquest judici de valor, vostè no té dret, en absolut, a fer-lo, ni té cap argument ni cap motivació que li permeti fer aquest judici de valor. De totes formes, per respecte a aquesta Cambra i als altres Grups realment preocupats per aquest tema, que no tenen cap culpa de la seva intervenció, intentaré contestar a la concreta Interpелlació. I no faré el que tendria ganes de fer: contestar d'una forma molt personalitzada, però crec que si hem aguantat quatre anys sense fer-ho, o quasi quatre anys, podem aguantar dos mesos més.

Jo voldria recordar que el text de la Llei, em pareix que vostè ho ha dit, el text de la Llei no va ser promogut pel Parlament, però, no va ser promogut pel Govern, va ser aprovat pel Parlament. El nostre Grup va intentar introduir certes esmenes que no varen ser acceptades, i una era precisament la que pretenia fixar pel Govern un termini per a redacció i aprovació, per a aprovació bàsicament, d'aquests Plans d'Ordenació que havien de desenvolupar les declaracions d'una àrea d'especial interès. Vàrem pretenir limitar aquest termini, i vostès s'hi varen oposar, perquè varen dir que això no era problema, perquè com que les disposicions transitòries ja posaven un règim suficientment dur per garantir d'una forma absoluta la voluntat proteccionista del Parlament, vostès l'únic que volien era assegurar que es començaria, però el problema ja seria del Govern si després no feia res més, perquè amb aquesta obsessió que tenen vostès, que el Govern no vol protegir, pensaven que aquestes condicions transitòries, molt més dures de les que puguin devenir de la redacció del Pla Especial d'Ordenació, amb això quedava garantida la voluntat parlamentària. De manera que va quedar la Llei únicament i exclusivament per fixar un termini per començar, i el Govern ha complert aquests terminis escrupolosament.

De mode que formalment s'ha complert la Llei, però vostè mateix ho ha explicat, no només formalment, sinó que en el fons. I el Govern ha intentat fer aquest Pla d'Ordenació, els ha fet o s'estan fent en segons quins casos, amb uns mitjans molt reduïts, amb una disponibilitat de mitjans humans molt limitada, però s'està fent aquesta feina.

A vostè li pot parèixer rocambollesc que els terminis que s'hagin emprat i que hagin pogut coincidir o no coincidir amb unes presentacions, unes presentacions d'Interpелlacions al Parlament, retirades o aturades, tornades a presentar, no ho sé, perquè jo no sé exactament quina mecànica ha seguit aquesta Interpелlació, però el fet és que el Govern va començar el Pla d'Es Trenc, supòs que ni vostè ni ningú d'aquesta Sala pot dubtar de la complexitat d'aquest Pla, de la tinta que ha mogut, d'informes, de contra-informes, d'allegacions, de resolucions parlamentàries, etc., i, al final, crec que la postura del Govern ha estat claríssima, simplíssima i molt humil, a més. Si havia interpretat malament la voluntat proteccionista del Parlament amb el tema d'Es Trenc, li ha de demanar que es pugui debatre en el si de la Comissió, perquè no desitja que això es pugui retardar indefinidament amb un Pla i es torni a tornar i se'n faci un altre, i un altre, indefinidament, al contrari, el Govern té molt d'interès a poder resoldre, d'una vegada aquest Pla Especial d'Ordenació, i per això demana que es puguin debatre en el si de la Comissió, les directrius, els objectius concrets d'aquesta ordenació perquè aquest Pla pugui reflectir realment quina ha estat la voluntat del Parlament.

Això no és una forma de perdre temps, sinó que això és una forma d'utilitzar la mecànica parlamentària, perquè el Govern pugui, precisament, donar satisfacció a aquesta aspiració, a aquesta voluntat política nítidament expressada pel Parlament. És a dir, que no tan sols s'ha seguit la forma en el temps de començar, que era l'obligació d'acord amb la lletra de la Llei, lletra que no havíem posada nosaltres, sinó vostès, sinó que a més s'ha seguit l'esperit.

En el cas de Sa Punta de N'Amer, és clar que aquest Pla es va fer, va rebre, efectivament, crítiques, informes negatius, i el Govern es va proposar, sense necessitat, coneixent ja quina era l'actitud del Parlament, no va esperar que aquest s'hagués de manifestar, i, de motu propio, el Govern va rectificar aquest Pla i va fer una aprovació d'un nou Pla simultàniament amb el Pla corresponent a Ses Salines d'Eivissa i Formentera. Ara bé, vostè ho sap, vostè, personalment, i perdoni que li faci aquesta referència, perquè vostè es dedica al planejament urbanístic, i sap perfectament que quan arriba un Pla a discutir a una Corporació, igualment a un Consell de Govern, es discuteix i s'introdueixen modificacions o es poden introduir, en aquest cas es varen introduir, és molt freqüent que es puguin introduir modificacions sobre la proposta que l'autor del Pla ha fet, i aquestes modificacions s'ha de tornar a reflectir una altra vegada a la documentació. La documentació queda formalment aprovada, però s'han d'incorporar d'una forma expressa, gràfica i per escrit, aquestes modificacions, perquè quan torni sortir a informació pública, el que surti realment sigui el que va ser aprovat voluntàriament i no el que s'havia preparat.

Bé, aquest ha estat el tema que s'ha hagut de repetir. Si aquí s'hagués tractat d'aprofitar l'avinentesa que aquí s'estava presentant una altra vegada aquesta moció, no tenguí vostè cap dubte que igual que va sortir l'anunci, ahir o abans d'ahir, un dia d'aquests, sobre el Pla de Sa Punta de N'Amer, hauria sortit exactament igual el Pla sobre Ses Salines. Què ha passat? Que el de Sa Punta de N'Amer estava llest i a punt, i, en canvi, el de Ses Salines d'Eivissa i Formentera no hi estava, i per això no ha sortit. Això és evident. Si

hi haguessin estat els dos, haurien sortit els dos, però no s'ha donat aquesta coincidència. Ha sortit abans al diari que al Butlletí Oficial, doncs sí, i per una raó, també, bastant clara, perquè l'altra vegada que va sortir a informació pública hi va haver una queixa, em pareix que va ser expressada per escrit, que, de vegades, l'anunci, vaja, el Butlletí Oficial, amb la data de sortida, arribava amb alguns dies de retard als destinataris d'aquest anunci, amb la qual cosa, en conseqüència, això representava una limitació del termini real que es tenia, per poder presentar les alegacions, i, per altra banda, és un fet perfectament conegut que molta gent no llegeix el Butlletí Oficial i, en conseqüència, la seva forma no és comunicar-se el Govern amb l'oposició, és comunicar-se els governs amb els administrats, és, a més del Butlletí Oficial, a través dels mitjans de comunicació, per això es va publicar l'anunci. S'ha enviat el mateix dia als diaris, el Butlletí Oficial, i sortirà d'aquí un parell de dies en el Butlletí Oficial, no sé exactament quan, però un dia d'aquests. El que sí és evident és que, per imperatiu legal, el termini d'un mes és a partir de la publicació en el Butlletí Oficial, no de la premsa. El que jo li puc assegurar és que no ha comportat en absolut cap ordre, ni estricta ni no estricta que no es pogués mostrar aquest Pla d'Ordenació, quan va sortir l'anunci, quan es va enviar l'anunci, era perquè aquest Pla estava perfectament redactat i a punt per poder-se mostrar i, en conseqüència, jo ignora i ho lament moltíssim, i demà podré saber qui és que ha donat aquesta instrucció, si és que s'ha donat aquesta instrucció o si ha estat un excés de zel per part de qualque funcionari. El que és evident és que no s'havia donat cap instrucció que no es pogués mostrar, sinó que des del moment que s'anuncia al públic, és perquè es pensa que el públic, que no llegeix el Butlletí Oficial, sinó el diari, a partir del mateix dia, podia anar a la Conselleria a estudiar i contemplar aquest Pla d'Ordenació. De mode que això és l'única cosa que jo lamentaria, i si fos així, si s'hagués donat aquesta ordre, vostè tendria raó, però li puc assegurar, d'una forma total i absoluta, que no es va donar.

Queda el Pla de S'Albufera de Menorca, és probablement el més complex de tots, perquè hi ha hagut unes actuacions molt directes que han afectat concretament S'Albufera, d'una forma molt directa, no passava en els altres casos, que eren uns plans preventius de possibles actuacions, en aquest cas, les actuacions ja han tengut lloc, és més complicat, s'ha cercat ajuda d'especialistes de Menorca, no precisament proclives al Govern, sinó més aviat el contrari, i es fa feina en col·laboració amb aquesta gent i en un termini tan ràpid com sigui possible, es tindrà. No obstant això, jo vull recordar, i ho repetesc, perquè crec que és molt important, que el fet que es posin unes disposicions transitòries excepcionalment dures, i jo li vaig fer aquest comentari quan es tractava d'Es Trenc, i se'm va tornar a reiterar la resposta, que eren excepcionalment dures, precisament, perquè eren mesures cautelars i que valia més que, en tot cas, el Pla Especial, després, posteriorment, pogués afloixar les mesures que no haver-les de posar més fortes. Amb aquesta situació, el fet que, circumstàncies evidentment no voluntaris, perquè comprendreu vostè que agradi o no agradi una llei d'ordenació, el Govern la compleix, és la seva obligació i la compleix amb molt de gust, perquè el Govern, tot el que emana del Parlament ho fa amb molt de

gust, amb independència de si a títol personal agrada o no agrada, jo no voldria res més que poder-les tenir ràpidament. Com pot vostè suposar haver d'acudir aquí a donar una explicació sobre els retards que s'hagin pogut produir no és gens agradable i, en conseqüència, això no ho faria si no hagués estat perquè la carència de mitjans no ens permet de fer altra cosa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Volen fixar la seva posició els altres Grups Polítics?

Esquerra Nacionalista-PSM, té la paraula.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. I molt breument. Esquerra Nacionalista està cansada de debats d'aquesta naturalesa, en què les abstraccions i xerrar amb la llengua que sigui, però sense concretar res, ens preocupa moltíssim. I també ens preocupa moltíssim que, a vegades, d'una manera soterrada o més directa, hi ha unes amenaces velades o directes, però que no s'acaben de concretar mai. Nosaltres voldríem, en tots els temes, el màxim de claredat, el màxim de transparència, per a nosaltres, el màxim de proteccionisme, i recordar que en tota aquesta Legislatura, si bé alguna vegada hi va haver algunes aproximacions amb el tema d'espais naturals i economia desenvolupada, equilibrada, etc., de fet, no s'ha fet cap passa concreta, i lleis com la d'Ordenació Territorial estan aturades, i aquesta sí que pareix que està aturada, per discrepàncies entre els mateixos grups que tenen la majoria en aquest Parlament.

Per tant, aquesta situació és de lamentar i, senyors del Govern, senyors socialistes, senyors regionalistes, procurem concretar i procurem no donar espectacles i, sobretot, a època, que ja comença a ser pre-electoral, espectacles de paraules de falses promeses, sinó que anem de ver a veure si ens posam d'acord amb la protecció o no,

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Vol fer ús del dret de rèplica, Sr. Diputat, Sr. Joan Francesc Triay?

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Gràcies, Sr. President, Sr. Conseller, Sr. Portaveu del Grup Esquerra Nacionalista. En primer lloc, crec que cap dels temes que jo he tractat aquí són ni abstraccions ni paraules buides, he vingut aquí a tractar l'obligació del Govern de complir amb la lletra i l'esperit, una llei important, crec que una de les lleis importants, perquè té precisament efectes directes, perquè ja s'ha demostrat que pot aturar determinades actuacions nefastes, perniciosos, i, per tant, aquesta llei, que mereix pel Grup Socialista tot l'apreci, a pesar del caràcter purament instrumental i transitori que pugui tenir, perquè el que ve a suplir és la ineficàcia del Govern de fer una política directa, no parlamentària, sinó executiva de protecció d'espais naturals, crec que venir aquí a demanar un compliment estricte, un compliment diligent d'aquesta llei, tant en la seva lletra com en el seu esperit, de cap manera no pot ser qualificat ni de paraules buides ni de espectacle, aquí,

desencantador, ni, especialment, important o deixat de ser important, perquè ens trobem en època pre-electoral.

Sr. Conseller, jo no volia fer cap referència, però ja que el Portaveu del Grup Esquerra Nacionalista l'ha feta, crec realment lamentable, inacceptable que hi hagi, d'una manera permanent, efectivament, aquest tipus de velades amenaces de personalització que, a part que no haurien de ser acceptades per la Presidència del Parlament, no tenen en absolut cap efecte, Sr. Conseller, sobre aquest Portaveu. Personalitzi vostè tot el que el Reglament, la decència i l'ètica política li permetin i no es preocupi de més, que de la resta ja ens preocuparem els altres. Per tant, argumenti, digui tot el que hagi de dir, tregui les contradiccions que hi pugui haver a les persones o als partits, però no se censuri, no s'autocensuri, practiqui la llibertat que aquí està representada.

I amb el tema concret que aquí ens reuneix, vostè ho ha dit, però ho ha dit amb una certa, com, diria, com una consideració, no com una obligació, aquesta Llei d'Àrees Naturals d'Especial Interès, l'ha fet el Grup Polític o els Grups Polítics o les majories que l'hagin feta, és d'obligat compliment, sense cap distinció pel seu origen, i aquí no hi cap si vostès van estar d'acord amb tal article o amb tal disposició transitòria o no, s'ha de complir en tota la seva amplitud, i aquesta amplitud no és tan sols complir el termini exacte que diu que s'han d'iniciar i que vostès no compleixen els terminis d'iniciar els Plans Especials, perquè iniciar un Pla Especial no és dir ja hi feim feina, iniciar un Pla Especial o qualsevol instrument de planejament, vostè ho sap; que també és professional, ja que ens han de recordar, aquí, les respectives dedicacions personals i privades, vostè també és professional d'aquests temes i ha de saber que iniciar un planejament és un acord, és un acord formal en el qual se li ha de donar publicitat, perquè té uns efectes jurídics, perquè permet ocupar transitòriament les finques, per poder fer les feines de planejament, per poder fer les medicions, els treballs cartogràfics necessaris, i això exigeix, d'acord amb la Llei d'Expropiació Forçosa, exigeix que hi hagi un acord previ del Govern en què s'anuncia que s'estan iniciant, s'ha iniciat l'elaboració d'un planejament i que té aquestes conseqüències. Per tant, tot això hauria d'estar publicat al Butlletí Oficial, sembla que vostès tenen una certa al·lèrgia al Butlletí Oficial i que els acords els prenen d'una manera excessivament casolana.

Per altra part, clar que és cert que la Llei no marca un termini per acabar un Pla Especial, naturalment, la Llei la va fer l'oposició, però la va fer amb seny, la va fer amb seny, perquè sabem que seria una determinació realment difícil de complir, donat el que vostè ha dit, donat que els planejaments tenen moltes incidències, donat que els planejaments no se sap mai quantes vegades se sotmetran a informació pública i quin tipus de dificultats pot trobar marcar un termini final, d'aprovació final. Seria de pura casualitat complir-lo, ara, altra cosa és creure que com que no hi ha un termini, no hi ha cap obligació d'acabar mai el planejament especial, això no, la Llei diu que el Govern posarà totes les mesures necessàries per donar compliment a la declaració, i donar el compliment és lògicament donar celeritat i eficàcia a l'hora de tramitar el planejament.

Per altra part, què passa entre dia 4 de novembre

i dia 10 de febrer, entre l'anunci d'aquest tipus d'actuació típica del Govern, actuació de «bota fumeiro», actuació que, a la vegada, s'alaben i, a la vegada, una cortina de fum de distracció, la practiquen cada dia, no és cap secret, cada dia succeeix en aquest tipus de reaccions a les iniciatives o als problemes externs. Què passa entre dia 4 de novembre i dia 10 de febrer. Dia 4 de novembre s'anuncia amb platerets que ja estan aprovats inicialment dos Plans Especials, i fins dia 10 de febrer ningú no en torna a saber res més. És que vostès aproven sense aprovar o és que vostès no aproven però diuen que han aprovat en una data anterior, com pot ser això? Vostès només poden aprovar, ja, documents acabats, vostès no poden aprovar documents que estan encara en un estat embrionari, que no estan complets.

Per altra part, crec que és el manco important, el més important és l'anterior. Vigili, com vostè ha dit, vostè ja s'ha descarregat la responsabilitat, que qualcú, tal vegada amb un excés de zel, ha impedit consultar aquests documents en els dies d'ahir i d'avui, ho investigui, extregui les conseqüències, perquè qualcú, qualche funcionari, després d'haver plantejat que no hi havia en absolut cap problema, i fetes les oportunes consultes amb el Director General d'Urbanisme, va dir que hi havia ordres estrictes de no deixar veure a ningú aquests documents mentre no es publiquin al Butlletí Oficial.

És, tot això, naturalment, és una pura coincidència, no pensarem aquí que el Govern amb el seu enorme poder, capacitat d'iniciativa, mecanismes tots en marxa, ha d'estar pendent del que planteja l'oposició, per treure o no treure a informació pública o per pagar o no pagar un anunci als diaris. Nosaltres no ens ho podem imaginar. Però són tantes les casualitats que es donen a un cas concret, com aquest, de les Àrees Naturals, que moltes vegades, un es pensa que pot ser així, i naturalment li agrada que li diguin que no, que tot és una pura casualitat, que el Govern va aprovar i no va aprovar, i que realment la Llei no l'obliga a acabar mai els Plans Especials.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Vol contrareplicar el representant del Govern, Sr. Jeroni Saiz?

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados, muy brevemente, porque yo creo que en ningún momento, y quizás es que no me he expresado bien, tengo ciertas dificultades, pero yo, en ningún momento, creo haber utilizado ninguna clase de amenaza ni velada, ni no velada, ni nada parecido. Todos tenemos nuestra forma de actuar, y cada uno tiene su propio código ético de actuación y cada uno lo respeta, y yo me he limitado a decir esto, simple y exclusivamente. Lo que pasa es que al representante del Partido Socialista le gusta mucho hacer descalificaciones personales y juicios de valor sobre el respeto que se tiene o se deja de tener al Parlamento, que son cosas que encuentro que son francamente ofensivas para un miembro del Gobierno que se debe a este Parlamento. Entonces, yo, simplemente, he expresado esto, que yo no voy a ir por este camino, porque no es mi sistema, y nada más, eso no

es ninguna amenaza ni deja de ser ninguna amenaza. Yo lo que lamento es que para poder demostrar, para tener que argumentar sobre lo que es la actuación del Gobierno, tenga que ponerse en tela de juicio el respeto de este Gobierno hacia el Parlamento. Creo que son dos cosas diferentes, que no tienen por qué mezclarse, que yo desde luego no las mezclaría, y que lamento, y lo digo sinceramente, lamento que usted sí las tenga que mezclar.

Yo en cambio, sin embargo, sí que tocaría otro tema, porque esto ya ha degenerado no sólo a lo que es el cumplimiento de la Ley que, vuelvo a decir, la estamos cumpliendo escrupulosamente, y se está cumpliendo de verdad, y no hay ninguna alteración, y estamos cumpliendo los plazos y los estamos cumpliendo, pero en la medida que se puede, y nada más, porque más de lo que se puede no hay ninguna posibilidad de hacerlo, pero no hay ningún incumplimiento, yo no digo que la Ley no tenga que cumplirse porque no la hemos hecho nosotros, simplemente le recuerdo que si la Ley no exige más cosas o exige unas determinadas y no exige otras, la responsabilidad es de quienes hicieron la Ley, no de nosotros que pretendíamos otra redacción en este tema, de tramitación absolutamente distinta.

Y haciendo un pequeño paréntesis, quisiera simplemente aclarar a todos los presentes que el Director General de Urbanismo, estos dos días que usted dice, estuvo ausente de la Conselleria porque estaba en Menorca para la Comisión de Urbanismo, de modo que no sé cómo pudo dar estas aclaraciones ni cómo se le pudo consultar. Bien, eso es aparte, es una pequeña incidencia.

Lo que yo creo, y lo digo sinceramente, Sr. Triay, y entiéndame, señor representante del Partido Socialista, que este Partido Socialista, como tal, lo que no está es moralmente facultado para, de una manera reiterada, hacer estos ataques a la actuación del Gobierno respecto de la protección de nuestros espacios naturales. Yo creo que ya está bien, yo entiendo que en época preelectoral, la oposición pueda, perfectamente, atacar al Gobierno, sobre todo, atacarle por acción y por omisión, por hecho y por derecho, porque ésa es la función de la oposición, pero, en este caso, y permítanme una cita evangélica, «el que esté libre de pecado que tire la primera piedra». Normalmente la oposición suele estar libre de pecado porque no ha tenido la oportunidad, pero cuando el mismo Partido, en otras instancias está ocupando responsabilidades de poder o incluso dentro de esta misma instancia por la correlación de fuerzas en las instituciones representativas su voto en ciertos momentos tiene un peso muy serio, créame que el Partido Socialista no está moralmente capacitado para hacer ninguna crítica contra la actuación del Gobierno en materia de protección de espacios naturales. Sí lo estarían otros Grupos Parlamentarios que han demostrado fehacientemente, cada vez que han tenido oportunidad, su sincera preocupación, pero el Partido Socialista, que cuando aquí se planteó, en el Parlamento, la defensa, por ejemplo, del Archipiélago de Cabrera, y su petición, la exigencia al Gobierno de la declaración de Parque Nacional, escudándose en unos supuestos informes, que tenían que hacerse y que, por cierto, tampoco llegan nunca, esos informes, y que no son los que había pedido este Parlamento, porque este Parlamento había pedido un cierto estudio, uno distinto que el Grupo Socialista se negó

a aceptar la postura unánime de todas las fuerzas políticas pidiendo la protección de Cabrera. Un partido que cuando tiene responsabilidades de gestión de un parque como es el Coto de Doñana, reserva ecológica de valor importantísimo en toda Europa, se le mueren 25.000 patos y todavía no hemos conseguido ninguna explicación clara de lo que va a pasar. Un partido que tiene responsabilidades de gobierno en algunos Ayuntamientos costeros importantes, que resulta que todavía no han resuelto el problema de contaminación de vertidos de aguas residuales al mar, que están contaminando un espacio natural, por excelencia, como es el espacio, el litoral costero, y resulta que no ha ni empezado la más mínima actuación tendente a suprimir este vertido, y eso también forma parte de nuestro espacio natural. Y que otras veces, otros Ayuntamientos que sí, que se han preocupado y formalmente están realizando las obras no tienen ningún inconveniente, por unas razones, no sé si justificables o no, pero al menos injustificadas, estar vertiendo durante todo un verano aguas residuales a la bahía, sin utilizar las instalaciones de que disponían, y eso también está afectando a estos espacios naturales, etc., etc., etc., y podríamos sacar muchos, algunas pretendidas construcciones en espacios naturales muy discutidas, etc., etc., sinceramente, señores del Partido Socialista, creo que moralmente, no tienen ustedes derecho a hacernos ninguna acusación sobre la sensibilidad o no sensibilidad respecto de la protección de nuestros espacios naturales.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller, moltes gràcies, Srs. Diputats.

Sí, per què em demana la paraula?

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Per respondre a qüestions que no estaven dins la Interpellació.

EL SR. PRESIDENT:

No, no hi ha lloc.

Moltes gràcies.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Bé, faci constar en acta la protesta del Grup Socialista per aquesta indefensió parlamentària. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha de què.

III.—1)

El punt següent és el relatiu a Projectes de Llei. En primer lloc, es tracta de la lectura del text harmonitzat de la Llei d'Acció Social, Dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials, que ha fet arribar a aquesta Presidència, acomplint l'acord del Ple d'aquesta Cambra, en sessió de 5 de novembre de l'any passat, i acordat per la Mesa, en escrit de data 12 del mateix mes.

Han redactat el text harmònic, del qual, si vostès ho consideren, es procedirà a la lectura, a no ser que el donin per llegit, ja que han intervingut en la formulació d'aquest treball.

Es dona per llegit.

Aleshores, en compliment del que disposa l'article 124, que diu que el text harmonitzat serà sotmès a

l'aprovació de la Cambra, la qual, dins una sola votació, l'aprovarà o el rebutjarà, i, en aquest cas, aleshores, deman a la Cambra;

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor del text harmonitzat de la Llei d'Acció Social, es volen posar drets, per favor?

Queda aprovat per unanimitat.

Per què em demana la paraula, Sr. Josep Alfonso?

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Em pareix que tenim el dret a l'explicació de vot, i, per tant, li deman la paraula.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, senyor. Disposa vostè del temps. Pot ocupar la tribuna.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Acabam de votar un text que significa la redacció ben feta d'un Projecte de Llei, Llei ja que va aprovar aquesta Cambra a l'anterior període de sessions. Hem volgut fer una explicació de vot, perquè podria donar lloc a confusió que hàgim votat afirmativament aquest text, i volem deixar perfectament clar que el Grup Socialista no està d'acord amb la Llei d'Acció Social, perfectament clar que el Grup Socialista no està d'acord amb la Llei d'Acció Social, perquè, com bé va dir en el debat de l'articulat i clarament va explicar el nostre Portaveu, Sr. March, en aquests temes, la postura que preveu aquesta Llei no és la que propugnava el Grup Socialista.

Com recordaran els Srs. Diputats, més de 30 esmenes no varen ser acceptades pel Govern, per la majoria que dins el Govern i fora del Govern té aquest Parlament, i, per tant, el Grup Socialista manté aquella postura d'abstenció en el Projecte de Llei d'Acció Social.

És evident, i ho hem de reconèixer, que aquesta nova redacció ha millorat tècnicament la Llei d'Acció Social. És lògic que després d'un debat clarificador entre el Sr. Oliver i el Sr. March, la Llei quedava un poc confusa i la nova redacció l'ha duta a ser clarament intel·ligible i tècnicament vàlida. Però el Grup, el Grup Socialista vol explicar a la resta de Diputats que la postura d'abstenció que vàrem mantenir la continuam mantenint.

No volíem dir absolutament res més, el nostre vot ha estat positiu a l'harmonització, el nostre vot, ja, de fa dos mesos i mig, és d'abstenció a la Llei d'Acció Social i, lògicament, si tenim oportunitat, la millorarem en la línia que s'ha explicat clarament en aquest Parlament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

III.—2)

I passam, Sres. i Srs. Diputats, al punt següent, que és el relatiu a la Llei de la Funció Pública, a la qual, acabat el termini de presentació d'esmenes, s'ha presentat un text alternatiu, per part del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM. Vostès saben que els texts alternatius tenen el mateix tràmit que una esmena a la totalitat.

Per tant, per defensar aquest text alternatiu, té la paraula, en representació del Grup Esquerra Nacionalista, el Sr. Sebastià Serra i Busquets.

Disposa d'un temps de quinze minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Dividirem la defensa del text alternatiu en els quinze minuts de què disposam, en cinc grans apartats, el primer de tots, una explicació global de per què Esquerra Nacionalista-PSM presenta un text alternatiu a una Llei. En segon lloc, volem tractar de reflexionar avui la transcendència que té el tema d'una Llei de la Funció Pública a les Illes Balears. En tercer per què el retard que hi ha hagut en la tramitació d'aquesta Llei en el Parlament de les Illes Balears, després el context en què es presenta la Llei en aquest Parlament per part del Govern. Un apartat molt específic el volem dedicar a parlar de la participació dels representants dels treballadors a tot el que ha de ser la Funció Pública de les Illes Balears, i, per acabar, especificar una mica alguns aspectes de la nostra alternativa, que suposam que ja tots els Srs. i Sres. Diputats han llegit i han tengut oportunitat de reflexionar.

Parlar avui en dia d'una Llei de la Funció Pública, és un tema que a nosaltres, gent d'Esquerra Nacionalista, ens ha preocupat enormement des del començament d'aquesta pre-autonomia, primer, i procés autonòmic, després. De fet, avui, no és moment de partir de cap anàlisi històrica del que ha estat el funcionariat o els contractes administratius durant la dictadura a les Illes Balears o durant l'etapa pre-autonòmica. Això sí, s'ha de tenir ben present, per part de tots els Grups Parlamentaris quan discutim i quan anem a votar, que existeixen dos models de Funció Pública, que ja funcionaven, i ja era molt que funcionassin. Un era el model de l'Administració Estatal, amb la seva vessant provincial, i una altra, el model de l'Administració Local. Per tant, és a partir d'aquesta reflexió, partir de després observar i analitzar atentament com s'ha anat organitzant l'Administració de la Comunitat Autònoma des de fa més de tres anys, és quan ens hem hagut de decidir a presentar un text alternatiu. I ho hem de dir clarament i ben fort, el text alternatiu l'hem hagut de presentar amb moltes presses, atès que, per uns interessos que no acabam d'entendre o que no acabam d'estar-hi d'acord, el Govern ens du el text per tramitació d'urgència i, a més, ens el du quan la Legislatura acaba i, segons algunes notícies de carrer, tenint preparats els exàmens i moltes altres coses que desitjaríem que no fos ver, que demà concretament es pensa aprovar en Consell de Govern els temaris d'oposicions a desenvolupar, quan encara la Llei no s'ha debatuda, desitjaríem que no fos ver, això, aleshores quan pareix que hi ha un autèntic allau d'oposicions, proves i contractes aquests darrers mesos, i, per tant, una dinàmica de presses, una dinàmica de poca reflexió i, el que és més greu, sense tenir una llei debatuda profundament i sobretot tenint en compte una cosa que Esquerra Nacionalista vol dir, i ho vol dir clarament. Nosaltres creim, tenim confiança, tenim fe que els treballadors contractats, els treballadors transferits de l'Administració de l'Estat, els treballadors que eren del Consell General Interinsular, la gent que treu oposicions, la immensa majoria de les 2.000 persones aproximadament que formen part de l'Administració Autonòmica, és gent vàlida, és gent vàlida per a la Funció Pública, és gent que si li donam una confiança, si aques-

ta gent té una participació adequada, creim que hi haurà una bona Funció Pública a les Illes Balears. Per això, ens trobam a un moment de necessària reflexió i que, si durant tres anys no hi ha hagut gaire pressa per part del Govern a dur aquesta Llei al Parlament, certament creim que ara hem de poder tenir temps per debatre-la amb tranquil·litat i amb profunditat, perquè ens estam jugant no només una situació d'intentar tapar presumptes irregularitats que són prou denunciades i que, per cert, hi ha una Comissió en aquest Parlament que les ha d'investigar, sinó que ens estam jugant el futur dels empleats públics de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. I ens estam jugant la vertebració del bon funcionament dels serveis públics d'aquesta Comunitat.

No fa molt, dos eminents catedràtics han publicat dos treballs, el catedràtic de Dret Administratiu, Castells, i un important professor, el professor Junquera. Un intenta divulgar a l'Estat Espanyol, el professor Junquera, el que és la normativa de l'Europa Comunitària, de l'Europa que es diu dels dotze, la normativa que afecta els treballadors, que afecta la Funció Pública, i ens recorda, ens introdueix tota la temàtica de l'organització internacional del treball a la que Espanya, l'Estat Espanyol, hi està adherida, i que, de fet, funciona des de fa bastants anys a estats com Itàlia, França, Bèlgica, Holanda, i l'Estat Espanyol hi està adherit. Però, és cert que hi ha moltes lleis a nivell de l'Europa dels dotze que contempen molts dels aspectes que nosaltres presentam a la nostra alternativa. Un altre professor catedràtic, eminent i conegut, no només a l'Estat Espanyol, sinó als Estats Units, el professor Castells, ha dit recentment ja dins aquest any que un dels perills gravíssims que té la Funció Pública és que aquella mica de crítica, odi o el que se li vulgui dir, al funcionari que era tradicional a l'Estat Espanyol, per moltes de circumstàncies de caciquisme, oligarquia, etc., aquell mal funcionament del funcionari no es convertís, en aquest moment, per part del ciutadà o per part d'aquestes persones, dones i homes, que no tenen feina i que volen accedir, també a la Funció Pública, amb una identificació de carnet polític, amb Alt Càrrec a una Administració Pública.

Per tant, nosaltres entenem que davant aquests perills i davant una sensibilitat de l'opinió pública hem de saber reflexionar i hem de saber pensar que avui per avui som davant un tema transcendent. Per això, no hem entès el retard que ha tengut el Govern a tramitar aquest Projecte de Llei, perquè la Llei 30/84, publicada dia 4 d'agost del 84, pel Govern de l'Estat Espanyol, donava lloc que es tramitàs ràpidament i amb tota tranquil·litat una Llei de la Funció Pública a les Illes Balears, i s'ha hagut de fer ja a darreries del 86, dins el 87. No entenem perquè, ni què s'ha fet amb aquest treball que es va encarregar al professor de la Universitat de Madrid, Fernando Garrido Falla, Catedràtic també de Dret Administratiu, com el Sr. Castells, que hem anomenat fa una estona, i que se li va demanar un treball que suposam que ha costat temps i doblers a la nostra Comunitat Autònoma, però que ens sembla que ha servit de molt poc, a l'hora de dur-nos el Govern, aquí, una Llei de la Funció Pública.

Tampoc no entenem com és que quasi totes les Comunitats Autònomes tenen llei i desenvolupament normatiu de la seva pròpia llei i, en canvi, aquí, encara la debatem quan acaba ja la Legislatura.

Per tant, és evident que ens trobam davant uns

problemes i ens trobam a un context en què és presentada aquesta llei, que per a nosaltres és molt preocupant. Un context on, i això ho diu molta gent al carrer i ho han dit a aquest Parlament moltes vegades, hi ha hagut una manca de control social i sindical a l'hora de contractar gent per part del Govern de la Comunitat Autònoma, a l'hora de la contractació de personal no ha existit, i repetim, aquest doble concepte, el control sindical, però també el control social. La nostra societat veu més dins l'Administració Autònoma dels Càrrecs, gent que té altes gratificacions, gent que té llocs importants, el carnet polític, i no precisament unes garanties, garanties d'eficàcia, garanties de transparència, si bé, insisteixc, nosaltres, ho hem de dir amb sinceritat, creim que encara es pot fer funcionar bé l'Administració Autònoma, però falta una confiança i clarificar moltes coses. També és cert que hi ha un bon conglomerat conflictiu de conflictes diversos a diverses Conselleries i a persones amb diversa situació contractual, i pensam que això és ben cert, existeix una demanda, que hi hagi una adequació urgentíssima d'aquestes situacions que existeixen, algunes regulars, unes altres irregularitats, irregulars, però que, en definitiva, es necessita posar mà de metge, i perdonin aquesta expressió popular.

Per acabar, hem de dir en el context en què parlam, que hi ha hagut una manca absoluta de participació sindical, aquest Diputat, també membre del Consell Insular de Mallorca i de la seva Comissió de Personal, està astorat, de com és que en el Consell de Mallorca hi ha participació sindical a l'hora de crear places de funcionari, a l'hora de negociar amb el personal laboral, i, en canvi, a moltes de les proves, a molts dels exàmens, a moltes de les contractacions de la Comunitat, fins avui, no hi ha hagut una participació sindical, en els Tribunals, etc., etc. Per tant, aquesta disfunció ens preocupa terriblement i fa que hi hagi, a vegades, pentura, més malentesos i més provocacions de mala intenció que, pentura, les que hi ha, cosa que jo no vull jutjar si és més o menys del que s'ha dit i del que s'investiga.

Parlant de la participació que existeix i que ha existit per part de representants dels treballadors, és cert que hi ha hagut diàleg entre la Conselleria d'Interior i la Direcció General de Personal i una sèrie de representacions sindicals, d'assemblees, etc., però fins avui no hi ha hagut una garantia, ni existeix, de participació de representants sindicals en els Tribunals a selecció de personal. En segon lloc, no posen vostès límits a la lliure designació de persones per cobrir llocs de treball, i nosaltres, en això, ho hem de dir clarament, creim que la lliure designació només és justificada per a Alts Càrrecs, només és justificada per a segons quins caps de secció i, en definitiva, es tracta d'intentar professionalitzar, no intentar deixar oberta la via a la lliure designació, com vostès deixen dins el seu Projecte de Llei.

També hem de dir que els organismes consultats i de participació de cap de les maneres estan seguint, i d'una manera progressista i d'una manera valenta, el que estableix la llei 30/84, nosaltres ho hem de dir clar, la Llei 30/84 ens va sorprendre una mica, la Llei de l'Estat. No esperàvem aquest model, que es donàs d'aquesta manera, però fent una segona lectura de la Llei 30/84, del Govern de l'Estat, ens adonam que dóna possibilitats de concretar, dóna possibilitats d'anar un poquet més enllà del que és, almenys, el Projecte que vostès ens

han presentat. I nosaltres, en definitiva, volem anar cap a un bon Consell Balear de la Funció Pública i volem anar cap a una vertedera representació i volem anar a allò que és garantia d'eficàcia: la participació del treballador per poder tenir una administració molt més eficaç.

Per altra banda, ens preocupa molt que no es concreti gens la carrera administrativa, pensam que seguint les tradicionals oposicions per accedir als cossos de superior categoria és un error, un error que a cap país de l'Europa dels dotze s'està seguint avui per avui, i a moltes Comunitats Autònomes s'estudia el tema per aconseguir una carrera administrativa molt més progressiva, molt més avançada.

Això són, senyores i senyors, en definitiva, les circumstàncies que ens han dut a presentar la nostra alternativa. I la nostra alternativa l'hem de concretar molt, si bé vostès ja la coneixen, i avui pel debat, només anirem concretant els punts que creim que són bàsics.

El primer de tots, és que el nostre model de Funció Pública està basat en els principis de mèrit i capacitat dels aspirants. En segon lloc, amb l'existència d'una carrera administrativa perquè la gent tenguí estabilitat i permanència en el lloc de treball.

Entrant en el segon bloc de la nostra alternativa, volem que es vertebrí un Consell Balear de la Funció Pública o, millor dit, un Consell de les Illes Balears de la Funció Pública, que sigui l'organisme fonamental de participació i consultiu. No només un organisme tècnic com estableix el projecte del Govern, i en aquest organisme hi ha d'haver una representació suficient de personal, del personal de tota la Comunitat Autònoma, i els seus informes han de ser clarament preceptius, no només un organisme d'assessorament tècnic, perquè moltes de vegades cream tants d'organismes tècnics o tantes Comissions que ja no sabem a quina hem d'anar, de quina formam part i quina viabilitat i a què es fa cas amb qualsevol dels informes tècnics que es fan.

El tercer gran bloc de principis d'Esquerra Nacionalista-PSM és com s'ha d'accedir a la Funció Pública. Per a nosaltres, s'ha d'eliminar el concurs com a forma d'accés, nosaltres pensam que hi ha d'haver uns concursos en què hi hagi una participació sindical veritadera en els Tribunals, i nosaltres entenem que s'ha de garantir a tots els ciutadans que es trobin amb una regularitat a les proves que es fan: oposicions lliures, concursos-oposicions, etc., però les coses han de ser clares i no amb aquesta lliure designació que es vol continuar mantenint.

La carrera administrativa, per a nosaltres, s'ha de basar amb la promoció interna, i ha de consistir en l'ascens de cossos, escales del grup inferior als seus altres corresponents, superiors, fomentant una racionalització, fent uns cursos de perfeccionament, en definitiva, procurant que la gent que té mèrits, que la gent que estudia, que la gent que compleix, pugui accedir a la funció superior, i no la discrecionalitat, el dit, en definitiva, siguin els elements que queden dins una Llei com a factibles.

Per altra banda, i entrant en el cinquè bloc, volem aclarir molt i concretar molt la provisió de llocs de treball. Nosaltres creim que la lliure designació ha d'haver acabat, nosaltres pensam que aquests concursos que moltes de vegades s'han fet, ja està bé que s'acabin i deixem-los estar, fins i tot creim que no hem

de fer passat, sinó que hem de fer futur, per això, facem només lliures designacions per a Caps de Servei i per a segons quins, en funció del Govern que hi hagi i en funció que és ver, que a vegades fa falta una certa confiança, però, a la vegada, professionalitzem tota l'Administració Pública. En aquest sentit, hem de ser bastant clars i sincers, pensam que la participació sindical en els Tribunals, pensam que és una de les garanties perquè els concursos de mèrits siguin funcionals, siguin correctes i no hi hagi dubtes com les que hi ha hagut moltes de vegades.

També volem parlar de les retribucions i dels seus diferents conceptes, i ens creguin, nosaltres hem partit a partir de la Llei 30/84, no hem fuit del marc legal que ha marcat el Govern de l'Estat Espanyol, això sí, hem procurat, d'alguna manera, fer-lo més racional, més progressista, potser fins i tot, en certs aspectes, donant el màxim de participació que es pugui donar als treballadors, perquè és un poc la nostra ideologia. Però, en aquest sentit, hi ha un tema tan puntual que pensam que és un tema molt present i que de fet aquests dies també es discutirà a la Llei de Pressuposts, i que són els complements de productivitat. Nosaltres pensam, per experiència, que els complements de productivitat, moltes de vegades, són fonts de favoritisme i de distorsió del sistema retributiu i, per tant, volem que senzillament existeixi el complement específic i una adequada valoració del lloc de treball. En aquest sentit, és més que evident que volem anar, i ho hem dit abans, cap a tot el que el Conveni 151 de la Organització Internacional del Treball va fixar de la Organització Internacional del Treball va fixar, i va fixar d'una manera indicativa, però que un conjunt legal que ja hem esmentat avui, ja s'ha posat en pràctica a estats com el francès, italià, belga, Holanda i que l'Estat Espanyol hi està adherit.

I això ens du a unes conclusions clares, la primera, i ja anam passant a les conclusions, perquè ens han encès el llum, la primera és la negociació amb la determinació de les condicions de feina i règim estatutari per part dels representants dels treballadors amb l'Administració. El segon gran principi és la participació en l'organització i funcionament del servei públic. I el tercer, la participació en les decisions individuals sobre la carrera administrativa. Pensam que a partir d'aquests tres grans principis, que són els que la ideologia ens du a presentar el text alternatiu, ens duen a un diagnòstic clar, a unes conseqüències clares si partíssim a partir del nostre text que és, en definitiva, el que nosaltres avui proposam a tots els Diputats. Acceptar el nostre text i tramitar-lo com a Projecte de Llei. I pensam que aniríem a tres grans objectius: el primer, una major professionalització que ens duria, pensam nosaltres, a una neutralitat més grossa a tot l'aparell administratiu de la Comunitat Autònoma; en segon lloc, a una incentivació del treball i a un augment del rendiment del personal, i això que nosaltres no som uns productivistes per ideologia, però que quedi aclarit aquest principi, creim que a partir d'una major professionalització, una neutralitat més grossa, una participació en els tres nivells que hem anomenat, dels treballadors, du a incentivar el treball i, per tant, a augmentar el rendiment personal, que ben molta falta fa a moltes de Conselleries del Govern Autònom. I, en tercer lloc, pensam nosaltres que també du a una major mobilitat del personal, que permetrà una atenció molt major de les demandes i necessitats socials.

Pensin, en definitiva, Sres. i Srs. Diputats, que presentar un text alternatiu dins uns moments com els actuals i, sobretot, presentar-lo després de tres anys, només es fa per una qüestió molt simple, primer, fidelitat a una línia ideològica i política defensada per Esquerra Nacionalista en aquest Parlament durant tots aquests tres anys, i, en segon lloc, a partir d'haver analitzat en detall totes les situacions conflictives que hem conegut de l'Administració Autònoma i, sobretot, dur a debat polític una cosa que senten moltes dones i homes que treballen dins l'Administració Pública, Local, Autònoma o dels Consells Insulars, i és, de fet, aquest esperit i a vegades fins i tot la lletra el que hem volgut recollir.

En definitiva, aquí vostès tenen en solfa política les reivindicacions dels col·lectius sindicalistes, progressistes de la nostra Comunitat Autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

En representació del Govern, té la paraula el Sr. Jaume Llopart, Conseller d'Interior.

Queda oberta qüestió incidental, Sr. Conseller.

EL SR. LLOPART SALVA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Aquesta explicació que ens ha donat el representant del PSM, Esquerra Nacionalista agafa coses passades, agafa coses presents i agafa coses futures. Jo crec que el que ens du avui aquí és parlar del text alternatiu de la Llei de Funció Pública que ha presentat el PSM, Esquerra Nacionalista, en relació amb el que presentà el Govern de la Comunitat Autònoma.

A això em vull subjectar. No obstant això, sí li volia dir dues coses sobre el que vostè ha parlat. En primer lloc, el retard de presentar aquest Projecte de Llei de la Funció Pública per part del Govern de la Comunitat Autònoma. D'aquest assumpte n'hem parlat moltes vegades, s'ha explicat una i altra vegada, tenia una tramitació aquesta Llei que no tenen les altres lleis, això se sap, no crec que hi hagi necessitat de repetir-ho fil i punt per punt. En segon lloc, sí li vull dir que li agraeix aquesta expressió que ha usada vostè de reconèixer que dins el personal al servei de la Comunitat Autònoma hi ha gent vàlida. Li vull donar les gràcies, perquè reconeix un fet que és així.

I anem al que interessa, és a dir, a parlar del Projecte alternatiu que presenten vostès. Faré un petit resum del que és el nostre, i després parlarem d'unes quantes cosetes en relació amb el que han presentat vostès.

Com tota esmena a la totalitat, la presentada pel PSM, Esquerra Nacionalista, respon, evidentment, a una diferent concepció política i filosòfica de l'objecte i contingut del Projecte de Llei que avui es du aquí, davant aquest Parlament. Tots aquells que hagin aprofundit en el Projecte presentat pel Govern, hauran constatat el respecte escrupolós cap a les normes bàsiques de l'Estat en matèria de Funció Pública i relacions laborals, així com amb la doctrina del Tribunal Constitucional, també, en el cas que correspongui. Allò no ha estat obstacle per utilitzar, fins al límit, la llibertat de regulació de tots aquells aspectes que no constitueixin normes bàsiques, em referesc a la Llei 30, a fi que la Llei de la Funció Pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears sigui, precisament, el que defineix en el seu títol, que sigui de la Comunitat Autò-

noma de les Illes Balears, satisfent les seves necessitats i solventant, si és possible, tots els seus problemes en matèria de personal. Entre les dues possibles opcions filosòfiques, de quin sigui el model de la nostra Funció Pública, s'ha optat per la funcionarització, reservant per a una relació laboral aquelles situacions que per la seva indiosincràcia s'adaptin millor als tipus de relació jurídica.

Per dur a bon port aquest criteri, es compta amb dos instruments fenomenals, un, amb un avanç legislatiu com és la reserva mínima d'una sèrie de funcions que s'anomenen com a reservades, precisament, per dur a terme pels funcionaris exclusivament; i l'altre, el catàleg i la relació de llocs de treball.

Igual que la Llei 30, donam carta de naturalesa al funcionari interí, figura sobre la qual la controvertida realitat de fets ha demostrat la seva necessitat, i remetem i acollim totes les modalitats existents de la contractació laboral amb reserva de la modalitat del contracte indefinit per als llocs de treball definits com a tals. És a dir, com indefinit amb reserva de contractació laboral.

I, finalment, es regula el personal eventual o de confiança, d'assessorament, amb l'única limitació i configuració pressupostària que a tal finalitat l'aprovi el Parlament. És a dir, condició «sine qua non», ha de estar aprovada pel Parlament, és a dir.

Quant als òrgans de la Funció Pública, la nostra Llei els classifica en executius i consultius. Cosa que la seva llei no fa ni d'una manera ni de l'altra. Els primers, òbviament, es refereixen al President del Govern, amb funcions pròpies de la seva alta condició, encomanant a la resta dels nomenats òrgans, funcions, acords en l'estructura de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, a la llum de l'Estatut, de la seva Llei de Règim Jurídic, així com a l'experiència acumulada, tenen operativitat i eficàcia com a màximes inspiradores.

També és necessari insistir en els dos òrgans consultius que entronitza el nostre projecte. El primer, d'ordre intern de la Comunitat Autònoma, òrgan col·legiat de coordinació, consulta i proposta per als assumptes de personal propis de la Comunitat Autònoma en sentit restringit. Això és la Comissió de Personal. Dins aquesta anomenada Comissió de Personal, lògicament, s'integrarà, no ho dubti, en el seu moment, la representació sindical del personal de la institució autònoma. Som conscients del condicionament i temporalment i esperam que l'articulació de la representació i participació sindical dels funcionaris, pendent de desenvolupament legislatiu per part de l'Estat, regulació que assumim com una competència exclusiva, en desenvolupament del Conveni 151 de l'Organització Internacional del Treball, i que, conseqüentment, integrarem plenament dins el nostre àmbit, però, a la qual no podem, ni volem ara anticipar-nos pels desproporcionats riscos que allò suposaria.

L'altre òrgan consultiu, el Consell Balear de la Funció Pública, es constitueix com un gran òrgan de trobada de totes les Administracions Públiques, sense cap dubte, incloses dins el nostre àmbit institucional, per això s'integren entre els components de les mateixes, juntament amb els representants del seu personal, el de totes les Administracions Públiques, i per això no assenyala el seu nombre per la dificultat que entranya fixar-lo i limitar-lo «a priori». I, per això, se li concedeix, a aquest Consell Balear de la Funció Públi-

ca, autonomia en l'elaboració de la seva pròpia normativa per consideració a les Administracions i representació sindical del seu personal que l'ha d'integrar en una funció de coordinació i superació.

Així, idò, quedi clar que la Comissió de Personal ho és del personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma, i el Consell Balear de la Funció Pública, per totes les Administracions Públiques incloses dins l'àmbit de la Llei que ens du aquí avui, i de tot el seu personal.

Quant a l'estructura de cossos i escales, la classificació en grups segons el nivell de titulació exigida, duent a terme ja tant la creació dels grans cossos generals com la dels especials, a la vegada que es du ja a terme la integració dels profús col·lectiu de funcionaris transferits de l'Estat i assumits de la Diputació amb un clar i definit criteri de simplificació i d'unificació. La relació de llocs de treball és el gran instrument de racionalització de la Funció Pública, tant per efectuar l'oferta de treball públic com per dur a terme la cobertura de llocs de treball aconduint la carrera administrativa i definint el sistema retributiu. La mobilitat dels funcionaris queda perfectament garantida mitjançant el reconeixement de tal dret, que s'exercirà d'acord amb les condicions que es determinin en la pròxima relació de llocs de feina, com per a la regulació de la situació administrativa de serveis i d'altres Administracions Públiques. La mobilitat del personal laboral és objecte de regulació quant al Conveni Col·lectiu que es discuteix en aquests moments.

Seguint la terminologia comunament acceptada, denomina el nostre Projecte oferta de treball pública, a totes les places vacants dotades pressupostàriament. Efectuam una regulació perfectament d'acord amb la Legislació Estatal, amb més que suficients mecanismes de control dels principis constitucionals i legals perquè l'accés a la nostra Funció Pública es realitzi d'acord amb principis de publicitat, mèrit i capacitat. Es consagra l'oposició en primer lloc, en relació amb els sistemes d'accés, seguida de concurs-oposició i, per a supòsits especials, concurs. Ordre que s'inverteix en el supòsit de les vacants sense cobrir, ho siguin de personal laboral, com passa a la resta de les Administracions i, fonamentalment, a l'Administració de l'Estat.

Es crea l'Institut Balear de la Funció Pública, com a organisme que du a terme tan delicada missió, com és la selecció i formació del personal al servei de l'Administració Pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, quedant per a posterior desenvolupament, adequat a cada convocatòria, les qüestions concretes de regulació per Llei, superaria i suposaria condemnar l'Executiu a la ineficàcia i a l'incompliment de la Llei.

Una qüestió que òbviament ha merescut un especial tractament és el desconeixement oral i escrit de l'idioma català. La solució adoptada, totalment conforme amb recent doctrina constitucional, es resol mitjançant la relació de llocs de treball, instrument que hem anomenat abans com a racionalització de la Funció Pública, i es materialitza a través dels cursos de català que a tal finalitat s'organitzin i permetin conjugar la mobilitat de funcionaris de qualsevol Administració Pública de les nombroses que existeixen a l'Estat Espanyol. La Llei de Normalització Lingüística, la voluntat política i la innegable, realitzant diverses i diversos tipus de personal adscrit a la Comunitat Autònoma i que va des dels de la Residència de Ca'n Picafort i de Cala Ratjada, fins al Palau de Marivent, passant

per totes les dependències administratives, incloent el Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma.

La provisió de llocs de treball, com la provisió de personal, rep la regulació necessària del personal de la Comunitat Autònoma, tancar els ulls a aquesta qüestió seria suïcida per a qualsevol Govern, ja que l'Administració funciona, i valgui l'expressió, a través dels seus funcionaris, que són els primers interessats en incentivar, encara que només fos per egoisme, d'un millor rendiment i atenció a l'administrat, perquè allò redundarà sempre en benefici del mateix Govern i de la mateixa Comunitat Autònoma.

No sols el sistema de provisió de llocs de treball forma part de la carrera administrativa, sinó que hi hem d'afegir la promoció del funcionari, promoció del funcionari que s'instrumenta dins unes vies formals que la faciliten, però que eviten el que podríem anomenar picaresca. Així es reserva fins a un màxim d'un 50 % de vacants a tal finalitat, la de la promoció interna, que es concretarà a cada convocatòria, i, això sí, únicament es considera que la participació de proves selectives, lliures, en tot cas, perquè les restringides són il·legals, ho és en tanda de promoció interna, quan sigui per al grup següent, al qual es pertany, que és important.

Poc diré de règim estatutari dels funcionaris, condicionat per normes bàsiques, per coordinació amb les altres Administracions Públiques i per fer realitat la mobilitat del funcionari.

Quant a règim retributiu, lògicament es reconeixen tots els conceptes acunyat per la Llei 30, i ja que, en part, quedaran fixats per la pròpia política retributiva de l'Estat, el Govern farà la seva pròpia amb aquells que quedin dins el seu àmbit de decisió, entenent per punt de referència la valoració de llocs de treball, que és objecte de confecció en aquests precisos moments.

Quan es dugueren a terme les negociacions de l'avantprojecte de llei, les Centrals Sindicals, es va acollir, entre d'altres, la petició d'aquestes que les oportunitats d'acudir a proves selectives de personal, personal laboral, i, a més, de l'interí, es faci en concurs-oposició, i que aquestes proves fossin quatre. En aquest aspecte, vostès en posen en el seu Projecte, al seu text alternatiu, dues, nosaltres n'hí havíem posades dues, també, però concedirem a la petició dels Sindicats que fossin quatre.

Com igualment es va arribar a la redacció de Disposició Transitòria Primera, en tant que es garanteix la continuïtat de la participació de les Associacions Sindicals en les decisions que afectin les seves condicions de feina, així com per actuar com a òrgans d'informe i consulta, ja que emana de l'Estat la Llei reguladora d'aquesta qüestió, per procedir a la seva immediata aplicació a la Comunitat Autònoma.

Davant tot el que acabo d'exposar, el Projecte alternatiu del PSM, Esquerra Nacionalista, opta per la radical laborització de la Funció Pública, imposa greus limitacions a l'Executiu, especialment per condicionament de les seves decisions als informes del Consell Balear de la Funció Pública, sobre el qual, endemés, hem de dir que creim que no han acabat de captar quina és la seva naturalesa, i amb la significativa dada que estant integrat per representants de totes les Administracions Públiques de la Comunitat Autònoma, solament sotmet el seu projecte, solament sotmet els seus informes a l'Executiu de la Comunitat Autònoma,

és a dir, al Govern, Proscriu la figura de funcionari interí, figura destinada solament a satisfer necessitats temporals i urgents de l'Administració, sotmesa a tal limitació temporal i als principis de publicitat, mèrit i capacitat per al seu accés. Regulant el personal eventual incorre, per una part, en contradiccions, i, per altra, tornam a les limitacions, amb una regulació més restrictiva per l'Executiu que en aquest aspecte fa la Llei 30. No apareix en el seu Projecte ni l'enunciat del principi de quin lloc de treball permanent correspondrà a contracte de treball indefinit.

Per altra part, en coherència amb la seva opció laboritzadora, suprimeix el contingut d'un article del nostre Projecte, el 10, que per a nosaltres és fonamental i és aquell en el qual feim expressa reserva de les funcions que per la seva especialitat i transcendència han de ser dutes a terme per als funcionaris. Va substituint les referències de funcionaris per la de personal, induint no tan sols al confusionisme, sinó el naixement de falses expectatives, entre el personal laboral, perquè la seva efectivitat no depèn, en absolut, de la voluntat de la Comunitat Autònoma, ni encara expressada en categoria de Llei, ja que mai no condicionarà l'actuació d'altres Comunitats Autònomes, com és, per exemple, el supòsit de mobilitat del personal laboral. L'única excepció a aquest punt són els drets reconeguts en el Decret de Transferències.

Quant a la carrera administrativa, el seu Projecte conté pretensions que aquesta es produeixi quasi de manera meteòrica, sense limitar la promoció interna, grup per grup, com fa el nostre. A pesar d'intentar suprimir el concurs, reconegut per la Llei 30 com a sistema d'accés a la Funció Pública en supòsits especials, reconeguts i regulats per la relació de llocs de treball, és sospitosa la seva referència a les proves selectives, alludint clarament a l'expressió oposició, com si pretengués establir-se un sistema d'accés a la Funció Pública limitant, per exemple, cursos de formació.

Ignora sistemàticament el Conveni 151 de l'Organització Internacional de Treball, no ha estat desenvolupat per la Legislació Estatal, i posa l'actuació de l'Administració Autònoma en mans dels sindicats i, en alguns supòsits, dels propis funcionaris perquè no en va, senyors, aquest Projecte alternatiu no és el Projecte, creim nosaltres, d'un partit polític, sinó, d'altra banda, d'un sindicat. I encara que l'experiència de governar amb una llei de tal origen podria ser curiosa, francament, nosaltres, i crec que la major part de voslès, estiguin disposats a dur-la a terme.

Per tant, en nom del Govern de la Comunitat Autònoma, em veig obligat a rebutjar el text alternatiu que ha presentat el PSM, Esquerra Nacionalista.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Sr. Diputat, vol replicar?

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. SERRA BUSOQUETS:

Gràcies, Sr. President. Cinc minuts són pocs en aquesta pausada exposició que ens ha fet el Conseller d'Interior.

Bé, anem a replicar, primer, les coses concretes i contundents i, posteriorment, potser passem una mica a alguns detalls una mica més amplis.

La primera qüestió concreta i contundent, Sr. Con-

seller és que és ver, el PSM, Esquerra Nacionalista ha presentat un Projecte alternatiu de Llei, no només escoltant, sinó llegint i reunint-se moltíssim amb els col·lectius sindicals progressistes que hi ha en aquesta Comunitat Autònoma, i això honra el Grup Parlamentari, aquest Diputat que parla i sense cap tipus de manies. Creim que l'única manera és que els col·lectius sindicals i els treballadors puguin participar, puguin demostrar la maduresa que nosaltres creim que tenen, sobretot els sectors que es preocupen i, en definitiva, són la garantia del bon funcionament i de l'eficàcia de qualsevol administració. Això és el primer nivell i, en això, supòs que estarem d'acord, creim que és l'única manera d'evitar la burocratització i evitar moltes irregularitats.

Segona qüestió que li he de contestar molt ràpidament, és que nosaltres haguéssim volgut una laborització, certament que l'haguéssim volguda, però la Llei 30/84 no va per aquí, i hem hagut d'optar, certament, per seguir els principis legals estatals i, per tant, li he de negar absolutament que el nostre text sigui de radical laborització, el nostre text ho té clar: funcionaris i laborals, i, per altra banda, una manera de passar d'un lloc a l'altre, i, sobretot, i valgui la idea, nosaltres som partidaris que per entrar es facin oposicions, oposicions clares que la gent que tengui més sort o sàpiga copiar més, això ja és un tema que està més enlaire o que tengui més influències, ho tregui, però oposició i deixar-nos de subterfugis en base a aquests concursos que continuen subsistint.

La Llei Estatal ha regulat el Conveni de l'OIT? Bé, certament, no està regulat, però nosaltres entenem que la Llei 30/84, i, com nosaltres, ho entenem eminents estudiosos de Dret Administratiu, com Castells, que l'hem esmentat abans, i d'altres, resulta que ens diuen clarament que una Comunitat Autònoma pot perfectament desenvolupar els principis de la Llei 30/84, i jo l'emplaç ara, aquí, a vostè, que ens digui amb què el nostre Projecte surt dels principis que la Legislació Estatal o d'altres Comunitats Autònomes de l'Estat Espanyol han previst, que la nostra és més progressista, certament, evident que és més progressista, que la nostra dóna més participació laboral i més control als representants dels treballadors, certament, i que la nostra vol llevar bufandes, vol llevar retribucions d'aquestes que compareixen a un moment determinat i que després no es poden controlar, certament, tot això és ver, però nosaltres creim que estam dins l'àmbit estrictament legal.

Funcionaris interins, és ver que els volem llevar, i els volem llevar malgrat estigui reconegut que poden existir, després de veure l'experiència d'aquests anys. Em cregui, Sr. Conseller, si nosaltres no sabéssim que hi ha recursos respecte de problemàtica de funcionaris interins que no ha contestat el Govern, si nosaltres no haguéssim observat que hi ha un administratiu que ha passat d'una Conselleria, o està a punt de passar, a una altra, amb un concurs fet «ad hoc», i passa d'administratiu a un nivell 24, grup A, gairebé com a tècnic superior, nosaltres no parlariem d'aquesta manera tan clara i tan sincera, i li demanariem que aquest cas i d'altres, els aturi, perquè potser que una dinàmica administrativa faci que fins i tot un Conseller de vegades no sàpiga qualque cosa que succeeix dins el seu Govern, i em cregui que ho dic amb molt de sentiment, però aquestes situacions són irregulars, perquè si aquest cas es generalitza, certament hi haurà

Tribunals de Justícia, hi haurà Tribunals Laborals, hi haurà conflictes i, sobretot, el que és l'agravi comparatiu, que una persona, que un altre administratiu, també voldrà passar al nivell 24, grup A, també voldrà passar a Cap de Secció, i al que se li hagi concedit aquesta ditada de mel, pressuposarà que és en funció, o bé que ha fet uns grans mèrits o bé que és una qüestió de tipus personal, polític, i això nosaltres creim que s'ha d'evitar en el que és el funcionament d'una Administració Autònoma.

Per altra banda, jo, Sr. Conseller, crec que és ver que el seu Projecte, en certs aspectes, utilitza un poc de mimetisme amb la Llei 30/84, o el que s'ha intentat fer a la Generalitat i a alguna altra banda, però bé, jo crec que nosaltres tenim unes lleis, tenim un Parlament, un Govern i uns treballadors, sobretot, que ens permeten anar una miqueta més enllà, i certament no ens hem de conformar, perquè tampoc l'Administració Catalana no ha donat exemples, crec jo, de neutralitat ni exemples de regularitat.

Volem també insistir que aspectes que vostè assenyala com aspectes positius del seu Projecte, i és ver, cursets, carrera administrativa, però bé, quants de cursets s'han fet de formació, quina formació interna igualitària entre els diversos contractats de la Comunitat Autònoma s'ha fet, fins i tot els cursos de català, jo crec que a la seva Conselleria no se'n fan, a la Conselleria d'Interior, si no ho tenc mal entès, o, almenys, fa un mes no se'n feien. Per tant, ens estam trobant amb un conjunt una miqueta d'ambigüitats.

Qüestions retributives, nosaltres dos principis establim al nostre Projecte de Llei, un és que fugi aquest complement de productivitat, que fugi, i passam a aquesta altres conceptes que vénen també emmarcats dins la Llei que són d'acord amb la valoració dels llocs de treball, perquè, jo, la veritat, ho puc escoltar, i escoltar amb una certa tranquil·litat, però quan me'n vaig i pens que hi ha qualche funcionari d'aquesta Comunitat Autònoma que cobra tres milions anuals de complement de productivitat, m'entra, exactament, no sé què, però una decepció total.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, vol fer ús de la paraula.

EL SR. LLOMPART SALVA:

Moltes gràcies, Sr. President. No sé, Sr. Conseller, Portaveu, si tindrè temps de contestar-li totes aquestes coses que ha exposades aquí, algunes d'elles jo ja les he dit abans, de manera que, no és exactament.

Parla vostè de col·lectius sindicals, de participació, és el que hem fet, és el que hem fet. Tots els Sindicats han estudiat el Projecte de Llei o l'avantprojecte de Llei, amb nosaltres, tots.

Evitar burocratització, no sé què vol dir, això. Burocrates sabem tots el que són, evitar burocratització vol dir posar manco funcionaris o manco empleats, manco personal.

Laboralització, bé. Vostès tenen la filosofia aquesta de la laboralització, i jo li diré un cas, anam per aquest camí, perquè hi ha d'altres partits polítics que van per això. Tenim un cas concret en què la major part d'Ajuntaments es troben sense Secretari, per què?, perquè no es fan oposicions, i no li dic com estan aquests Ajuntaments en qüestió d'assessorament jurídic, no li ho dic, li ho podria contar, i seria llarg, perquè nosaltres

llegim totes les actes dels Plens i de Comissió de Govern dels Ajuntaments.

Repetesc, nosaltres anam que hi hagi funcionaris, no personal laboral, perquè creim que això va en benefici de tothom. I, si no, miri, per exemple, el que la nostra Exposició de Motius diu a uns dels acords expositius: «L'opció per al model funcional de la Funció Pública, pretén de consolidar una burocràcia imparcial i professionalitzada, al servei, exclusivament dels interessos públics i lliure de qualsevol condicionament o dependència de caràcter ideològic o personal, subordinada, evidentment, al poder polític del Govern a qui correspongui, per imperatiu de la Constitució, de dirigir l'Administració, sigui del partit o de l'elecció que sigui». Això és el fonamental per a la nostra manera de pensar.

Vostè ha parlat del Conveni de l'OIT, que es pot avançar, em permeti llegir-li una cosa que he rebut fa dos dies, d'una reunió de la Comissió de Coordinació de la Funció Pública d'Extremadura aquesta setmana passada, que diu, la llegiré així com està escrita, naturalment, en castellà: «Nota informativa. El Proyecto de Ley de órganos de representación, determinación de las condiciones de trabajo y participación del personal al servicio de las Administraciones Públicas, aprobado por el Consejo de Ministros, el 21 de noviembre de 1986, ha iniciado ya su tramitación en el Congreso de Diputados. Las primeras elecciones a los órganos de representación serán convocadas previa consulta y a propuesta de las organizaciones sindicales» —com fan en les qüestions laborals— «más representativas por el Ministerio de las Administraciones Públicas, y en plazo de quince días, a partir de esta convocatoria, por las restantes Administraciones Públicas. Esta primera convocatoria requiere coordinar una serie de preparativos que aseguren la necesaria fluidez en el desarrollo del proceso, de manera que, constituida la Junta Electoral General, ésta disponga de la información suficiente para ejercitar sus competencias de inmediato», etc. I això ve juntament amb un altre document, en el qual es parla de la forma en què s'han de fer aquestes eleccions, de l'elaboració dels censos electorals, etc., amb un document de feina de 6 o 7 pàgines. Això és encara calent.

Un altre aspecte que vostè ha tocat és el dels funcionaris interins, senyor meu, anem a la realitat. Els funcionaris interins són uns senyors que fent unes proves, que tenint els títols corresponents als llocs de feina que han d'ocupar, hi estan mentre el funcionari de carrera no hi sigui, i res més. I tenguí en compte que la Disposició Transitòria Sisena de la Llei 30 del 84, parla dels funcionaris interins, i diu «en tot cas, aquestes convocatòries d'accés hauran de respectar els criteris de mèrits i capacitat, mitjançant les proves selectives que reglamentàriament es determinin», etc., que és el que feim nosaltres, i que la Llei de Funcionaris Civils de l'Estat determina que són funcionaris interins els que per raó de necessitat o urgència ocupen places de plantilla en tant no quedin provistes pels funcionaris de carrera. Si això és legal, per què ho volen llevar, vostès? Vostè creu que es pot admetre un Projecte de Llei que va contra la legalitat constituïda? Això no és possible. Nosaltres no estam d'acord, amb aquest punt.

Vostè diu que no va de funcionarització, em permeti que li llegeixi una primera part de l'Exposició de Motius del seu text alternatiu: «Punt primer.—Model

de Funció Pública. La Llei opta per la funcionalització —conforme, però aquí ve una coma i continua— «amb el manteniment d'una estructura corporativa corregida» —això és una espècie de tocar el piano— «corregida per una relació de llocs de treball» —i ara ve la bona— «d'adscripció indistinta» —però això no és mascle ni femella, Sr. Serra, una adscripció indistinta, què vol dir? que pot ser funcionari i laboral, o laboral o funcionari, una mateixa vacant, això no és de rebut, perdoni, nosaltres creim que això no és de rebut, vostès ho creuen, bé, tenen dret a pensar com vulguin, tenen la seva filosofia, nosaltres tenim la nostra, cadascú defensa la seva.

Vostè diu que destacats especialistes han dit que això es podia fer i tal i qual, nosaltres feim el que ens diu la Llei, no el que diu el diari ni el que diu un especialista, amb tots els respectes del món, nosaltres ens aferram a la Llei, i amb aquest aspecte de l'Organització Internacional de Treball, esperarem que l'Estat hagi dit per aquí o per aquí deçà.

Progressista, bé, seria discutible això, una cosa subjectiva això de progressista, progressista no vol dir laboralista, ni vol dir administrativista, no vol dir això, vol dir que cada qual tenguí el que és seu ben afortunat.

I li vull dir una altra cosa, vostè, en aquest text alternatiu posa un article que nosaltres teníem abans al nostre avantprojecte, i que vàrem haver de retirar, precisament en una reunió de la Comissió Coordinadora de la Funció Pública, que n'hem tengudes tres, perquè possiblement la Llei hauria anat al Tribunal Constitucional. I aquest article que nosaltres teníem, que crec, no estic segur, era el 80, era el que dèiem del mes de l'any sabàtic, o sigui, aquest permís extraordinari, després dels 6 anys, que es donava un permís de 30 dies al funcionari o al contractat laboral, i el vàrem haver de llevar. Creim que això és progressista, i ho férem nosaltres, no ho va fer l'esquerra, alerta!

Quant al que diu de l'Administració Catalana, no sé a què fa referència. Però jo li diré, per acabar, un Projecte de Llei que ha estat estudiat, preparat primerament per informes administrativistes de primera línia, que ha estat redactat, estudiat, discutit per persones assabentades i que saben de què van en matèria de dret administratiu, que ha estat sotmès a les Centrals Sindicals que han fet suggerències i s'han acceptades, que s'ha dut per tres vegades a la Comissió Coordinadora de la Funció Pública, a Madrid, que es va dur després a la darrera reunió, li vaig dur personalment, a la darrera reunió de la Comissió de Coordinació de la Funció Pública, on hi havia representants de totes les Comunitats Autònomes d'Espanya, de les desset i funcionaris del Ministeri d'Administració Territorial, vaig presentar aquesta Llei, va ser alabada, va ser alabada, ho repetesc, pels membres de la Mesa, que presidien, i va ser acceptada per unanimitat en aquesta reunió. Qualque cosa bona deu tenir.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Iniciem el torn d'intervencions. Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Grup Regionalista, Grup Socialista, Grup Popular.

Pel Grup Regionalista de les Illes, té la paraula la Sra. Maria Antònia Munar.

Disposa d'un temps de quinze minuts.

LA SRA. MUNAR RIUTORT:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Vist el Projecte de Llei de la Funció Pública presentat pel Govern de la Comunitat Autònoma, el text alternatiu que ha presentat Esquerra Nacionalista i les diferents, llargues, explícites intervencions dels Diputats Sr. Serra i Sr. Llompart, que no sé si ens han volgut demanar el suport als seus respectius textos o ens ha volgut fer estudiar la Llei de la Funció Pública, el nostre Grup creu que no és necessària una esmena a la totalitat i, per tant, presentar un text alternatiu al Projecte de Llei de la Funció Pública que el Govern va presentar al seu moment.

Creim que tant els drets dels treballadors de la Comunitat Autònoma com la simplificació i la clarificació de les contractacions queden prou garantides en el Projecte presentat pel Govern.

I pel que fa a les diferències de tipus tècnic i d'interpretació de la legalitat vigent a l'Estat Espanyol, perdó, poden ser, creim, perfectament assumides o modificades en Comissió i amb esmenes parcials.

Per tot això, els motius que s'exposen per presentar aquesta esmena a la totalitat per part d'Esquerra Nacionalista, no ens són vàlids. Ni ens són vàlids a nosaltres ni ho haurien de ser per als diferents Grups Parlamentaris que, en el seu moment, varen presentar les seves esmenes parcials respectives per tal de garantir un millor text. La qual cosa vol dir que, de qualque manera, creien en el seu moment que aquest era un Projecte de Llei vàlid, si ho era, crec que també ho pot continuar essent en aquest moment.

En la nostra opinió, el Projecte de Llei que en aquesta ocasió ha presentat el Govern, és un Projecte de Llei correcte, que vertebrava la Funció Pública de la Comunitat Autònoma, la modernitza i opta per la funcionalitat, que vostès també, a la seva Proposició no de Llei, demanen. Altra cosa, és la meua opinió particular sobre aquest tema.

També està d'acord amb la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de Mesures per a la Reforma de la Funció Pública, cosa que era bàsica, i amb les directrius que marca el Conveni 151 de l'Organització Internacional del Treball i, si ho anem a cercar, és també comparable amb les de les altres Comunitats Autònomes de l'Estat Espanyol.

Per tant, rebutjarem aquesta esmena a la totalitat d'Esquerra Nacionalista perquè creim que no és tendent a millorar, a tractar amb fidelitat, com ha dit el Sr. Serra, la Llei de la Funció Pública, sinó que creim que, més aviat, perquè això és possible a través de la Comissió i a través de les esmenes parcials que hem presentat els diferents Grups, sinó que més bé tendeix a entorpir el funcionament legislatiu d'aquesta Cambra per tal de, ben aviat, poder dir que ha existit una incapacitat legislativa per culpa d'aquest Govern i, com no, no s'oblidaran, tampoc, de nomenar a aquells que el suportam.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Sr. Serra, vol contestar o s'estima més contestar quan hagin parlat els altres Grups?

Es potestatiu de vostè.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Quasi quasi, quasi quasi m'estimaria més ara,

EL SR. PRESIDENT:

Idò contestí, té cinc minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Portaveu i amiga, Diputada d'Unió Mallorquina, no millorareu aquesta Llei amb les esmenes que heu fet vosaltres, supòs, perquè amb les vostres, em pareix que cap irregularitat de les que jo he intuït o he dit que presumptament existien, serà millorada. Per tant, em pareix que molts de sofismes s'han dit aquí, i ja hi estam avesats, però, certament, no vos contradigueu, ni tampoc no vulgueu ara exposar-nos segons què quan precisament allà on teniu el poder, al Consell de Mallorca, qualque coseta s'ha avançat, i es va molt més envant de la Llei que ha presentat el Govern. Per tant, digau que heu de votar el que vulgueu o pensau el que vulgueu, però, per favor, sofismes, no, i fer més feina parlamentària per millorar, crec que seria bo.

EL SR. PRESIDENT:

Disposa de cinc minuts.

LA SRA. MUNAR RIUTORT:

Sr. Serra, si no ho he llegit malament, tal com tenia la nota presa, he dit que aquesta Llei era, en principi, bona, i ho era per a tots els Grups Parlamentaris, el fet que no hagi presentat, ningú, més que vostès una esmena a la totalitat, vol dir que veïem que amb esmenes parcials es podia aconseguir una bona Llei.

I jo no he dit tampoc que només fossin amb les nostres esmenes, he dit amb les esmenes de tots els Grups Parlamentaris. Per tant, no confiava només en les nostres que, realment, no són moltes, i que són més aviat de tipus tècnic i de tipus lingüístic. Ara bé, crec que he dit que amb totes les esmenes presentades pels diferents Grups Polítics podríem millorar la Llei, i no hi ha dubte, Sr. Serra, que allà on nosaltres tenim el Govern i allà on comandam, realment, procuram ser molt progressistes i fer les coses el millor possible i, per tant, li don les gràcies per reconèixer que al Consell Insular de Mallorca ho feim millor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. José Luis Martín Peregrín.

Disposa d'un temps de quinze minuts.

EL SR. MARTIN PEREGRIN:

Sras., Sres. Diputados. El Grupo Socialista ha venido ante este Parlamento solicitando reiteradamente que el Gobierno presentara un Proyecto de Ley de Función Pública y que se discutiera y debatiera con la suficiente profundidad en la Cámara.

Reiteradas veces el Gobierno nos ha contestado, y creo recordar que la más contundente fue el 10 de octubre de 1985, que la entrada del Proyecto de Ley de Función Pública en la Cámara era inmediata. Muy bien. Lo inmediato del día 10 de octubre del 85 es que estamos discutiendo un texto alternativo a 9 de febrero de 1987, un año y medio después. Se invocaban una serie de cuestiones que veníamos diciendo que no eran ni muchísimo menos justificativas, de que había que esperar al desarrollo, por parte de la Administración del Estado, de la normativa básica, y es que el Estado

desarrollará una normativa básica, pero única y exclusivamente en función de sus propias competencias, de ninguna de las maneras, el Estado puede desarrollar una normativa básica para regular, a través de desarrollo legislativo, las competencias que puedan ser exclusivas de las Comunidades Autónomas, por tanto, esa era la primera cuestión que no estaba nada clara en la mente del Gobierno.

Por fin, el día 28 de noviembre de 1986, el Proyecto de Ley es remitido a la Cámara, pero con una solicitud de trámite de urgencia. En un principio, podíamos pensar que, en efecto, el Gobierno no había tomado plena conciencia de que la Ley de Función Pública es una norma fundamental en la estructura de la Comunidad Autónoma y que, por tanto, era necesaria su presentación. Pero la verdad es que los acontecimientos posteriores, y voy a remarcar exactamente cuáles son esos acontecimientos posteriores, nos demuestran que las razones de urgencia no son las que veníamos denunciando concretamente el Grupo Socialista desde hacía más de dos años, sino otras que ahora vamos a examinar.

Señores del Gobierno, toda ley tiene un contenido formal, contiene o tiene una naturaleza jurídica que la informa y que la proclama como texto normativo. Pero toda ley, además de ese planteamiento jurídico, tiene un contenido político que afecta a la filosofía del proyecto que se presenta. Se pueden tomar alternativas, entendiéndose que un proyecto debe de ir hacia la vía funcional, y otra hacia la vía laboral, se puede dar mayor o no o menor participación a los entes que forman parte de la Función Pública, se puede entender que la carrera administrativa debe tener mayor o menor agilidad. Todo esto es discutible, y como muy bien decía la Sra. Munar, representante del Grupo Regionalista, puede hacer que el Proyecto presentado por el Gobierno sea desde este punto de vista, válido, y eso no lo cuestionamos. El Proyecto, desde el punto de vista técnico, no tiene más o menos cuestiones que las que se puedan formular a través de las correspondientes enmiendas. Pero en la norma o en el texto que se presenta, hay un sentido político temporal, que también tenemos que discutir en el Parlamento. Y es ¿cuándo se promulga una Ley y por qué se quiere que se promulgue esa Ley en un momento determinado? Y estas son las razones por las que el Grupo Socialista, independientemente de otras que daremos ahora en un momento, se opone y apoya, mejor dicho, apoya el texto alternativo presentado por Esquerra Nacionalista.

Y ya decíamos que si parlamentariamente es lícita la oposición a cualquiera de los textos alternativos, nosotros tampoco estamos totalmente de acuerdo con el texto alternativo planteado o formulado por Esquerra Nacionalista y en su momento, en el supuesto que fuera aprobado, haríamos las oportunas enmiendas, creemos que hay una serie de acontecimientos concretos y producidos posteriormente y conocidos posteriormente al período de enmiendas que se nos planteó por la vía del procedimiento parlamentario que hace inevitable que el Grupo Parlamentario Socialista tome una posición política, que no jurídica, definida por este Proyecto. Y es que de ninguna de las maneras podemos consentir, y antes un miembro del Gobierno hablaba de legitimación moral o no, y ahora yo creo que es en este Parlamento donde se puede decir, porque hay capacidad para defenderse y para replicar, que el Gobierno no está legitimado para desarrollar de inme-

diato el Proyecto de Ley que hoy se somete a la aprobación, perdón, el Proyecto de Ley al cual se ha planteado un texto alternativo.

Y voy a decir por qué. De ninguna de las maneras, los Diputados que estamos aquí, podemos obviar que hay una Comisión de Investigación respecto de una situación insostenible e injustificable de la estructura de personal de la Comunidad. Y desde luego, no vamos a consentir tampoco o pretendemos no consentir que en el Gobierno, a través de un Proyecto que se aprueba por la vía de urgencia, y esa es la razón fundamental por la que se ha presentado por la vía de urgencia, ponga en situación o sitúe dentro de la Comunidad Autónoma una serie de irregularidades, una serie de personas que no están ni en condiciones ni con actitudes ni con los reconocimientos precisos para que pudieran formar parte de la estructura de personal de la Comunidad Autónoma. Entre otras cosas, porque no entraron en base a los principios de mérito y capacidad, porque no entraron ni siquiera con el principio de publicidad, porque entraron de una manera absolutamente inmoral y desde un punto de vista que ninguno de los que formamos parte de esta Cámara, podemos consentir.

De manera que admitir que el Gobierno pueda tener la posibilidad instrumental de legalizar una serie de situaciones que cualquier otro Gobierno, sea del color que sea, y yo no estoy diciendo aquí que seamos nosotros, sino que estoy convencido que el próximo Gobierno, sea del color político que sea, sí que estará legitimado para desarrollar y convocar de acuerdo con los principios que informan la Ley, todas las oposiciones y todas las convocatorias precisas para cubrir las vacantes que hay en la Comunidad Autónoma. Y no decirlo y no oponernos en este momento, hubiera sido para nosotros una auténtica torpeza política, pero no sólo torpeza, una auténtica vejación moral de cuáles son las obligaciones de un Grupo Parlamentario en un momento concreto determinado, como el que tenemos ahora.

Señores del Gobierno, creemos que una Ley de Función Pública es una ley para ser sentida por el ciudadano, sentida en el sentido jurídico de la palabra y en el sentido material de la palabra. Una Ley de Función Pública que estructura una Comunidad o una situación de personal funcionario o laboral que efectivamente responda a las necesidades del ciudadano. Y no pretendemos y no queremos justificar aquí otras actitudes que se hayan podido producir en otros sitios del país sean del color político que sean, que por vía de una legalización inmediata y por vía de una tramitación de urgencia, que tampoco se justifica debidamente, nos encontremos con algo que cualquier Gobierno posteriormente tuviera que lamentar: que la Administración no da al ciudadano los servicios que tiene que dar porque no hemos sido responsablemente políticos, perdón, responsablemente conscientes, de que nuestra obligación era que la Administración Pública de Baleares fuera una Administración que partiera de los principios de la honestidad, de la lealtad y de la verdadera, del verdadero mérito y de la verdadera capacidad.

Por consiguiente, señores, el Grupo Socialista anuncia su apoyo al texto alternativo presentado por el Grupo Esquerra Nacionalista.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Grup Popular, té la paraula el Sr. Manuel Jaén Palacios.

EL SR. JAÉN PALACIOS:

Sí, Sr. Presidente. Muchas gracias. Sras. y Sres. Diputados, yo quiero comenzar la intervención que será muy breve, porque solamente trataremos de exponer la postura del Grupo Parlamentario, quiero comenzar, ya digo, felicitando a Esquerra Nacionalista-PSM porque creo que presentar un texto alternativo es hacer una oposición seria, creo que es hacer una oposición de carácter constructivo, independientemente de que luego nosotros discrepemos en los motivos que expone, como es el reconocimiento de derecho de representación de los trabajadores, que quieren dar representación a los trabajadores, discrepamos de la motivación de la problemática que expone aquí en su escrito. Por tanto, vaya nuestra felicitación más sincera por este Proyecto de Ley alternativo.

Discrepamos en las referencias concretas que se han hecho a la tramitación de urgencia, porque creemos que el Gobierno está legitimado a pedir un trámite de urgencia si así lo considera oportuno. Discrepamos de que sean, de que durante tres años no ha habido prisa. El Sr. Conseller ha explicado los motivos. Y tampoco son tres años, porque ustedes saben que la Ley 30/84, del año 84, se publicó el día 2 de agosto, por lo tanto, no son tampoco tres años, y ha habido muchos problemas, como aquí se ha dicho, para presentar este Proyecto de Ley.

Discrepamos también de que todas las Comunidades Autónomas tienen la Ley de la Función Pública, no es cierto, en este momento no recuerdo, pero creo que de las 17, estamos en 8 ó 9 que tienen esta Ley de la Función Pública, o 10.

El Sr. Serra decía en su intervención que su modelo de la Función Pública se basaba en el mérito y en la capacidad, no podía ser de otra manera, porque son eso justamente los principios que figuran en la Constitución y son los principios que configuran el Proyecto de Ley del Gobierno.

He de decir que este Proyecto que presenta el Gobierno, que presentó el Gobierno, cumple, por una parte, las previsiones estatutarias, que desarrollan lo que se dispone en la Ley de las Medidas para la Reforma de la Función Pública, que garantiza con objetividad e imparcialidad o intenta garantizar los intereses generales y que diseña una Función Pública que el Sr. Conseller la ha explicado intentando adaptarla a las peculiaridades propias de nuestra Comunidad Autónoma, con las dificultades que existen de colectivos heterogéneos, no solamente por su procedencia, sino también por las relaciones contractuales que mantienen. Este nuevo modelo, basado en los puestos de trabajo, en la promoción interna y la carrera administrativa, intenta modernizar la Función Pública en la Comunidad Autónoma, intenta que la selección de personal y la provisión de puestos de trabajo sea lo más objetiva posible, permite la movilidad funcional, tanto en orden ascendente como horizontal, que se llama también, de una administración a otra y sienta las bases del régimen de retribuciones, y aquí me permito hacer un inciso, porque discrepamos del Proyecto alternativo, ya que uno de los complementos, que es el complemento de productividad en el cual nuestro grupo cree profunda-

mente, en ese complemento de productividad, es que además es que por Ley está, por Ley existe ese complemento de productividad y, por tanto, se contempla, además que nosotros perfectamente lo creemos necesario. Sienta, además, los órganos superiores de la Función Pública, y creo que, a nuestro juicio, profundiza en la democratización de la vida funcionarial.

Obviamente, el Proyecto que presentó el Gobierno es mejorable, todos lo reconocemos, pero para eso hace falta que en la Ponencia, en la Comisión correspondiente, vía las enmiendas oportunas, se intente mejorar todo aquello que sea mejorable.

Por último, respecto de la intervención del Grupo Parlamentario Socialista, desde luego, nosotros no aceptamos las referencias que hace, creo que son juicios de valor que prejuzgan las relaciones que en un futuro y los resultados que tenga la Comisión de Investigación, y, desde luego, estamos muy disconformes con esas afirmaciones.

Por todo ello, Sr. Presidente, el Grupo Parlamentario nuestro no dará soporte al texto alternativo que tenemos en contra.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENTE:

Gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Serra, vol contestar?

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. Molt breument. Bé, en primer lloc, segons les nostres notícies, només són tres o quatre, em pareix que quatre, les Comunitats Autònomes que a hores d'ara no tenen Llei de Funció Pública aprovada, per tant, certament, anam a la coa del vagó, quan nosaltres desitjaríem anar davant en molts d'aspectes.

Per altra banda, voldria fer una segona apreciació de tipus globalitzador. Així com ha parlat el Diputat del Grup Popular, forma que òbviament em sembla oportuna i correcta, he de dir que pot parèixer, en certa manera i això ja ho havia dit, el Conseller a la seva darrera intervenció, que aquesta Llei està consensuada amb tots els collectius sindicals i amb el Govern de l'Estat. Bé, jo voldria dir que, certament, els collectius sindicals, segons les nostres notícies, varen fer suggerències, algunes es varen admetre i d'altres no, però, de fet, no es pot dir que estiguí consensuada amb els collectius sindicals de representativitat laboral a la nostra Comunitat Autònoma. Els collectius Sindicals és guien presentant bàsicament dues divergències, una, la de participació dels treballadors, i una altra, els límits a la discrecionalitat per part de l'Administració Autònoma. Per altra banda, el fet que a una Comissió de Coordinació a nivell d'Estat pareixi també que la Llei funciona, jo crec, o que és correcta, també pot ser a causa de la complexitat en el que signifiquen tantes Comunitats Autònomes i, sobretot, tenir en compte que qui forma la Comissió de Coordinació són les Administracions i l'Administració Central. Per tant, en aquest sentit, sempre s'ha de tenir en compte que hi ha d'haver un cert parèntesi, uns certs dubtes i, sobretot, tenint present que després, tota Llei s'ha de desenvolupar normativament.

Per això, Esquerra Nacionalista ha pretès que el nostre text fos el més concret possible, fos el que més pogués evitar qualsevol tipus de presumpta irregularitat de qualsevol Govern, d'aquest o d'un altre. I ja aca-

bant amb els temes legals, nosaltres volem insistir, ja ho sabem que hi ha una legalitat però és que tota Llei té una flexibilitat, tota Llei té un desenvolupament normatiu subsegüent i sobretot amb els aspectes com puguin ser els concursos, els concursos de mèrits, retribucions, funcionaris interins, etc., o bé es pren una via o se'n pren una altra. Nosaltres hem agafat la via que creim més transparent, més saber quines són les regles del joc per part de qualsevol persona, dona, home, que vol accedir a la Funció Pública. Llavors, també entenem que si aquesta fórmula no és acceptada a partir d'unes normatives es poden desenvolupar altres fórmules, però la veritat és que l'experiència que hem tengut fins ara no ens du a creure que així com van les coses, la Llei que avui pareix que el Grup Regionalista i el Grup Popular aturen, que és la nostra i, per tant, la tramitació de l'altra, pugui aclarir molts dels interrogants que existeixen. Nosaltres creim, en definitiva, que el nostre text permetria unes esmenes, certament reconeixem que en uns certs aspectes hi pot haver esmenes i ser substituïdes algunes qüestions del text, ara, la veritat sigui dita, creim que era un punt de partida per a una Administració Autònoma a les Illes Balears que es donaria per primera vegada a la història i que seria, de fet, creim nosaltres, modèlica en molts d'aspectes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra.

I acabat el debat, he de demanar a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquest text alternatiu, es volen posar drets, per favor?

Sra. Secretària pot procedir ...

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquest text alternatiu, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vots a favor, 22; vots en contra, 26. Queda rebutjat el text alternatiu i, en conseqüència, seguirà el tràmit el Projecte de Llei del Govern de la Comunitat.

IV.—1)

Passam al darrer punt de l'Ordre del Dia. És el relatiu a la Proposició no de Llei, formulada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista, Socialista, i, per tant, per defensar-la té la paraula el Diputat Hernández Soto.

Dispone de un tiempo de diez minutos.

EL SR. HERNANDEZ SOTO:

Muchas gracias. Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados. Al presentar esta propuesta de ley nos basamos en el estudio del Plan Director de Sanidad, nosotros lo llamamos más bien el Plan de Ordenación Sanitaria Territorial, enviado por el Gobierno de la Comunidad Autónoma al Parlamento de las Islas Baleares. Aunque no es el momento de efectuar una crítica del Plan Director, que ya se hizo, aunque brevemente, en la presentación de dicho Plan por el Conseller de Sanidad en la Comisión de Asuntos Sociales, sí debo hacer constar que principalmente se trata de un estudio de los recursos existentes en la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares. En dicho Plan hemos encontrado algunas carencias, por ejemplo en estudios epidemiológicos falta una valoración cualitativa de los recursos de que se dispone, faltan planes de salud y hay errores

en sus datos que me atrevería a calificar de groseros. Sirva ese pequeño ejemplo.

En Ibiza, isla que yo conozco bien, porque llevo ya doce años trabajando allí, en la página 113, cuando habla en el cuadro 8 de los recursos de los hospitales, habla del Hospital de Can Misses, que tiene 130 camas, con 46 médicos y 79 ATS, y no disponemos, es cierto, de una cama de UCI. Sin embargo, cuando habla de los recursos de los hospitales y, en este caso, es un hospital privado de la isla, con 54 camas, 1 médico y 5 ATS, dice que dispone de 8 camas de UCI. La verdad, señores, es que no podemos entender como un error tan tremendo pueda ser expresado en un Plan Director, porque además este error lo conlleva con el número de camas por habitante, número de camas de UCI, etc. No encontramos, no tenemos en la isla ningún médico con la especialidad de intensivistas.

¿Por qué planteamos esta Proposición no de Ley? Porque la Ley de Sanidad contempla las siguientes organizaciones de estructuras y planes sectoriales, y creemos que no se han tenido en cuenta al desarrollar el Plan Director. Por ejemplo, en el Capítulo 2.º, de los Servicios de Salud de las Comunidades Autónomas, el artículo 49 dice: «Las Comunidades Autónomas deberán organizar sus servicios de salud de acuerdo con los principios básicos de la presente Ley». Artículo 50: «En cada Comunidad Autónoma se constituirá un servicio de salud, integrado por todos los centros, servicios, establecimientos de la propia Comunidad, Diputaciones, Ayuntamientos y cualesquiera otras administraciones territoriales intracomunitarias, que estará gestionado como se establece en los artículos siguientes, bajo la responsabilidad de la respectiva Comunidad Autónoma». No voy a leer completos los artículos, porque nos llevaría mucho tiempo, pero el artículo 51 indica, en el punto 2.º, que «la ordenación territorial de los servicios será competencia de las Comunidades Autónomas y se basará en la aplicación de un concepto integrado de atención a la salud». Más adelante, en el 53 indica que «las Comunidades Autónomas ajustarán el ejercicio de sus competencias en materia sanitaria a criterios de participación democrática de todos los interesados, así como de los representantes sindicales y de las organizaciones empresariales». Esto realmente no creemos que esté perfectamente contemplado en el Plan Director que recibimos en el Parlamento Balear.

En cuanto a los planes de salud, el artículo 154 dice que «cada Comunidad Autónoma elaborará un plan de salud que comprenderá todas las acciones sanitarias necesarias para cumplir los objetivos de sus servicios de salud. El Plan de Salud de cada Comunidad Autónoma, que se ajustará a los criterios generales de coordinación aprobados por el Gobierno, deberá englobar el conjunto de planes de las diferentes áreas de salud». Leyendo el Plan Director, lo que nos han presentado, es un plan de salud incompleto, pues ni están todos los planes sectoriales, es decir, hemoterapia, reumatología, diabetes, enfermedades de transmisiones sexuales, etc., y los que están, no están completos. Por eso decimos que eso, ese Plan Director es una referencia, pero nada más.

En cuanto a la coordinación general sanitaria, se refieren los artículos 70, 71, 72 y 73. Entresaco lo que creo más importante. «El Estado y las Comunidades Autónomas aprobarán planes de salud en el ámbito de sus respectivas competencias, en los que se preverán

las inversiones y acciones sanitarias a desarrollar anual o plurianualmente». Y esa coordinación sanitaria incluirá: «el establecimiento con carácter general de índices o criterios mínimos básicos y comunes para evaluar las necesidades de personal, centros o servicios sanitarios, el inventario definitivo de recursos institucionales y de personal sanitario y los mapas sanitarios nacionales, la determinación de fines u objetivos mínimos comunes en materia de prevención, protección, promoción y asistencia sanitaria». En el Plan que nosotros hemos tenido en nuestras manos no aparece para nada la prevención, la protección y la promoción.

En el artículo 71 dice claramente que el Estado y las Comunidades Autónomas podrán establecer planes de salud conjuntos, y estos planes conjuntos, una vez formulados, se tramitarán por el Departamento de Sanidad de la Administración del Estado y por el órgano competente de las Comunidades Autónomas, a efecto de obtener su aprobación por los órganos legislativos correspondientes, de acuerdo con lo establecido en el artículo 18 de la Ley Orgánica para Financiación de las Comunidades Autónomas.

Además, en el artículo 72, las Comunidades Autónomas podrán establecer planes en materia de su competencia en los que se proponga una contribución financiera del Estado para su ejecución, de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 158.

Como vemos, este es un Plan que puede efectuarse, que debe efectuarse conjuntamente por el Estado y las Comunidades Autónomas y que se deberán prever las inversiones para realizar las acciones que habrán de determinarse y que habrán de hacerse anualmente.

El Cuarto Capítulo que tenemos en esta Ley es el Plan Integral de Salud. El Plan Integral de Salud indica que deberán tenerse en cuenta los criterios de coordinación general sanitaria, elaborados por el Gobierno, de acuerdo con lo previsto en el artículo 70 y recogerán un documento único los Planes Estatales, los Planes de la Comunidad Autónoma y los Planes conjuntos, y asimismo relacionarán las asignaciones a realizar por las diferentes Administraciones Públicas y las fuentes de su financiación.

Como vemos, en este estudio que hemos realizado, somero, vemos que muchos de estos planes que están indicados en la Ley General de Sanidad, no están diferenciados en el Plan de Ordenación Sanitaria que hemos recibido, y por eso decimos que solamente ese Plan es un Plan que nos sirve de referencia, y nada más.

Por todo ello, dado que no tuvimos ocasión de discutir propiamente este Plan y en la reunión de la Comisión de Salud no aceptaron muchas de las recomendaciones que nosotros teníamos, dado que pensamos que pueda haber alguna incongruencia entre nuestro Plan Director y la Ley General de Sanidad de abril del 86, el Grupo Parlamentario Socialista formula la siguiente Proposición no de Ley. «Que los servicios jurídicos del Gobierno Autónomo elaboren un informe jurídico sobre los siguientes puntos:

a) Congruencia y posible homologación del Plan Director de Sanidad con lo que se contempla en la Ley General de Sanidad.

b) Validez de este Plan mientras no exista acuerdo entre la Comisión Mixta Insalud-Comunidad Autónoma, y

c) Grado de obligatoriedad del Plan de Ordenación Sanitaria por los Consells, Ayuntamientos y otras instituciones de nuestra Comunidad, según la redacción actual».

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, D. César Hernández Soto.

Pos en coneixement de la Cambra que segons acrediten els Serveis Administratius del Parlament, no s'ha presentat cap esmena a aquesta Proposició no de Llei.

Per tant, el pròxim tràmit, Grups que vulguin intervenir?

Grup Esquerra Nacionalista-PSM, el Sr. Sebastià Serra té la paraula, disposa d'un temps de fins a 10 minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Procurarem ser breus davant un tema que ha estat profusament exposat, si bé s'ha entrat poc en el vessó de l'informe jurídic que se sollicita. Nosaltres entenem que un dels problemes que tenia el Pla d'Ordenació Sanitària era precisament que, bé, en una sèrie de debats previs a la seva discussió s'anàs aturant i no n'érem partidaris, com a Grup Parlamentari, que s'aturàs la seva tramitació, més bé al contrari, érem partidaris que ja que hi havia un Pla, el discutíssim, que cada Grup Parlamentari presentàs les seves propostes de resolució, cosa que hem procurat fer i que, de fet, em sembla, que està pendent només d'una darrera Comissió que em pareix que és, a més, dia 13 i que ja, de fet, es podrà donar per acabat abans que passi al Plenari la tramitació del Pla Sanitari, del Pla Director de Sanitat.

Per tant, feta aquesta observació, per a Esquerra Nacionalista té molt de sentit que els Serveis Jurídics del Govern ens facin arribar un informe jurídic, certament pensam també que l'haguessin pogut fer arribar sense que això es dugués a un Plenari d'un Parlament, pensam que s'hagués pogut fer per encàrrec del Govern i, senzillament, ja donar notícia d'aquest informe jurídic, però creim que, en definitiva, un informe jurídic respecte dels tres punts que aquest Grup Parlamentari Socialista sollicita són perfectament lògics i coherents. Perquè, de fet, ens trobarem molt aviat amb l'aprovació d'un Pla, en aquests moments, un Pla Director de la Sanitat que l'hem estudiat amb detall, que té coses que ens agraden i d'altres que no ens agraden tant, que l'hem esmenat, però entrarem davant una problemàtica que per a un grup com el nostre, d'esquerra i nacionalista, fa que aquesta problemàtica de tipus legal, de tipus normatiu ens preocupi terriblement. És a dir, què es pot fer amb aquest Pla Director de Sanitat i quina relació existeix entre aquest Pla i el que la Llei de Sanitat de tot l'Estat Espanyol estableix. Certament, pensam que en aquest primer nivell ens trobam davant una necessitat de clarificar la legalitat.

Per altra banda, també ens preocupa molt el tercer punt, que és el grau d'obligatorietat d'aquest Pla, perquè imaginem, per un moment, que els Consells Insulars o Ajuntaments no l'haguessin de seguir i ens trobaríem davant uns problemes certament greus i uns problemes polítics que nosaltres no volem de cap de les maneres que cap Govern, sigui del Partit que si-

gui, es trobi amb aquesta problemàtica. I un exemple molt puntual i que l'Esquerra Nacionalista va plantejar dins la Ponència i dins la Comissió de Sanitat en el moment en què es debatia, era que hi ha ubicacions de centres de salut que no ens semblen d'allò més coherent d'acord amb un estudi econòmic i de població, com pugui ser el tema de Campos-Santanyí o el tema Santa Maria-Marratxí, i, òbviament, ens estam imaginant que si no existeix una clarividència, respecte de la situació jurídica, creim que seria dolent tenir un punt de partida negatiu o confús d'acord amb la Legislació.

Hi ha un punt que certament no és exactament, no està tan relacionat amb els dos que ja he dit, que ens semblen oportuns, que és el punt segon, i és la validesa d'aquest Pla mentre no existeixi acord entre la Comissió Mixta, Insalud-Comunitat Autònoma. Nosaltres hem de lamentar, com a Grup Polític, que aquesta Comissió Mixta, de vegades, no hagi arribat a acords i que, de fet, hagi donat lloc a algunes polèmiques que potser que semblin de vegades innecessàries i a vegades absurdes, creguin, Srs. Diputats de tots els Grups, que nosaltres volem que Insalud i la Comunitat Autònoma arribin a acords, i a acords que siguin positius, positivistes i progressistes respecte de la sanitat en aquestes illes, i creguin que si nosaltres veim que Insalud a través d'estructures burocràtiques o a través de principis que nosaltres no compartim, si Insalud vol aturar els pactes positius que proposa la Comunitat Autònoma, serem els primers a criticar ferotgement Insalud, però, mentrestant pensam que demanar uns informes jurídics per saber la validesa, perquè el Govern s'hi haurà de subjectar, validesa jurídica, és una qüestió que es pot demanar perfectament, a no ser que el Govern ja l'hagi demanada i ja disposi avui d'aquests informes jurídics.

Per això, si el Govern no té encara fets aquests informes, donarem suport a aquests tres punts de la Proposició no de Llei socialista.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra.

Pel Grup Regionalista de les Illes, té la paraula el Sr. Cristòfol Triay i Humbert.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. TRIAY HUMBERT:

Gràcies, Sr. President. Telegràficament, molt breument, per fixar la postura del nostre Grup. Perdó. En primer lloc, dir que no hem entès l'exposició feta pel representant del Grup Socialista quan ens ha anomenat aquí que no havien tingut lloc dins Ponència, per exposar les seves oportunes esmenes, quan tots sabem que dins Ponència tots els Grups que han intervengut han pogut escoltar l'opinió feta pel Govern i les alternatives possibles per la resta dels altres Grups.

Cenyint-nos únicament a la Proposició aquesta no de Llei, allà on es demana que els serveis Jurídics del Govern elaborin un informe jurídic, nosaltres entenem i, per tant, votarem en contra d'aquesta Proposició no de Llei, que no hi ha lloc, per diversos motius. Si bé estaríem d'acord, i creim que és lògic, quan al punt a), que hi ha d'haver una congruència entre el Pla Director d'Ordenació Sanitària i la Llei de Sanitat, açò consideram i en açò creim que tots els Grups estarem

d'acord. Quant al motiu important, que és el punt 2, quant a la validesa o no del Pla mentre existeixi un acord entre la Comissió Mixta Insalud, Comunitat Autònoma, nosaltres entenem que el Pla que presenta el Govern, que és el seu Pla i que, com a altres Plans, com ha pogut ser el Pla de Reindustrialització, etc., és un Pla fet pel Govern i que no té a veure amb el que des de Madrid i, en aquest cas, des de la Llei de Sanitat, ens vulguin imposar.

Nosaltres entenem que no hi ha per què esperar que hi hagi un acord entre aquesta Comissió Mixta i, per tant, que el Govern pot anar elaborant el seu Pla, que dins Comissió i Ponència pot ser esmenat com, de fet, ha estat ja anunciat aquí pels diversos Grups, i que dins la setmana que ve es presentaran les oportunes resolucions i, per tant, el nostre Grup no donarà suport a aquesta petició que hi hagi un informe jurídic del Govern de la Comunitat Autònoma.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per part del Grup Popular, té la paraula el Sr. Manuel Jaén Palacios.

Disposa de deu minuts.

EL SR. JAÉN PALACIOS:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. Yo he de manifestar en primer lugar la satisfacción que nos produce el interés del Grupo Parlamentario Socialista por el Plan Director de Ordenación Sanitaria, interés manifestado en solicitud de comparecencia del Conseller, Proposiciones no de Ley varias, de distinta índole, unas, las primeras, que se exponga a exposición al público, ahora ésta de informes jurídicos y pensamos, pensamos, deseamos, mejor, que sea la última en este aspecto, porque el Plan creemos que ha de seguir adelante y ha de aprobarse, cerrándose por tanto todos estos trámites que yo creo, con todos los respetos, que pueden tener muchas motivaciones, pero una de ellas pudiera ser, pudiera ser la motivación de carácter dilatorio.

Sras. y Sres. Diputados, el Plan se atiene a las disposiciones legales vigentes en esta materia y, a nuestro juicio, de manera especial, como así es preceptivo, a la Ley General de Sanidad. Hay interpretaciones, desde luego, muy distintas, una de ellas es la que ha expuesto el representante del Grupo Parlamentario Socialista, de la cual nosotros nos permitimos discrepar.

Se presta dentro del Plan una atención especial a la asistencia sanitaria primaria y, sobre todo, como ustedes saben, y ha citado algunos capítulos con anécdotas o cuestiones anecdóticas de cifras y datos de camas de cuidados intensivos que desde luego pueden, en este momento yo no tengo la respuesta, pero pueden ser justamente, eso, errores mecanográficos y no errores de concepto ni errores de recogida de datos, porque son, efectivamente, cifras que saltan a simple vista.

Creemos, por tanto, que es respetuoso y prudente respecto de la incidencia del desarrollo del servicio de salud pública de la Comunidad Autónoma y creemos que el Gobierno está facultado, a tenor del artículo 56, para proceder a la delimitación de las áreas de salud, así como para organizar un sistema coordinado e in-

tegral, porque la Comunidad Autónoma tiene, por competencia estatutaria todas esas atribuciones.

Saltaré por alto, por cuestiones de tiempo, las áreas de salud, que todos ustedes conocen, y hemos de decir que cuando el Sr. Conseller, el Sr. Diputado del Grupo Parlamentario Socialista se refería al Plan de Salud, efectivamente el Plan de Salud no está configurado, ese Plan de Salud habrá de ir después, una vez que se cree, se organice y se pongan en funcionamiento los servicios de salud, que eso es lo que dice, a nuestro juicio, el artículo 70 de la Ley General de Sanidad.

Respecto de los programas especiales que cita también, porque no son planes, son programas a nuestro entender, sabe el Sr. Diputado que en el tomo n.º 4, creo recordar, que es el n.º 4, del Plan de Ordenación Sanitaria, contiene una serie de programas especiales. No son programas que el Plan contemple de carácter cerrado, porque indiscutiblemente otros muchos programas se pueden poner en marcha, ahora, por ejemplo, me viene a la memoria, un Plan, un programa de enfermedades de transmisión sexual, un programa de planificación familiar, un programa sobre brucelosis, un programa sobre salud escolar, etc., etc., etc., quiero decir con esto que estos programas quedan abiertos a posteriori una vez que esté constituido el servicio de salud y que no se entienda por tanto que el carácter del Plan en este aspecto es un carácter estático, sino más bien dinámico y abierto.

Por todo ello y porque entendemos que se ha tenido en cuenta el marco legal al que me refería, la Ley General de Sanidad, hemos de estar en disconformidad y votar en contra de la Proposición de Ley que ustedes hacen porque, a nuestro entender, su aprobación, desde luego, no nos llevaría a ningún término, no hay que preocuparse excesivamente por estas cuestiones de carácter, digamos, legalista, porque usted sabe que los centinelas de Madrid están vigilando, están vigilantes, y si consideran, como aquí dijo un digno representante referente a los centinelas en actitud de vigilia, no se preocupen ustedes que en Madrid están atentos y lo han demostrado con la Ley de Normalización Lingüística, que han considerado que tenían que poner un recurso y se ha puesto.

Nada más, Sr. Presidente. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. HERNÁNDEZ SOTO:

Sr. Presidente. En realidad, poco tengo que añadir a lo que ya he dicho, nosotros pensamos que podría haber alguna falta de coordinación entre la Ley General de Sanidad y el Plan Director presentado por el Gobierno de la Comunidad Autónoma. Y respecto de lo que ha dicho el Diputado del Grupo Regionalista, si en efecto ha habido discusión, lo que posiblemente por confusión mía, he dicho que no hubo consenso, o por lo menos lo quería decir, ruego que eso lo considere, porque no era mi intención decirlo así.

En cuanto al Sr. Jaén, debo decirle que en los Planes de Salud, no es que haya nuevos planes que haya que añadir, como el Plan anti-SIDA o el Plan, son planes que en realidad ya existen, como el plan de hemoterapia, que está funcionando perfectamente desde hace

tiempo, existen ciertos estudios y trabajos sobre reumatología, sobre diabetes, y eso no va contemplado en el Plan Director, eso era a lo que me refería, concretamente.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Acabat el debat, passam a la votació, i deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta Proposició no de Llei, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 21 vots; en contra, 26; abstencions, cap. Queda rebutjada la Proposició no de Llei.

El pròxim Ple tendrà lloc demà horabaixa, a les cinc.

Bones tardes.